

Ο ΦΑΝΟΣ

τῆς Κεφαλονιάς

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1964

ΧΡΟΝΟΣ 8ος

ΤΕΥΧΟΣ 5 (70)

Καλλιτεχνική, ιστορική, λαογραφική, σατιρική, 'Ανεξάρτητη Κεφαλονίτικη ἐπιθεώρηση

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΗ ΣΑΤΙΡΑ

Ρωμέϊκες γιορτάδες

Τὸ Κράτος μας συνέχεια Γιορτάδες φαμπρικάρει,
γιὰ νὰ γιορτάζῃ κι' ὁ Λαὸς
σὰ βλάκας πάντα καὶ χαζὸς,
τὰ χάγια δὲ καὶ φτώχεια του νὰ μὴ παίρνη... χαμπάρι!
Γιορτάδες γιὰ 'Επετείους, Γιορτὲς Παιδιοῦ — Μητέρας,
Γιορτὲς γιὰ τὴν 'Υγεία μας καὶ Διεθνεῖς ἡμέρας.
Γιορτὲς γιὰ Λογοτέχνες μας, γιὰ Γέννες καὶ Θανάτους
κι' ἄλλες Γιορτὲς εὐλαστικὲς,
τὶς 'Εθνικὲς — Ὀρθσκευτικὲς,
γιὰ... μουσικῶς, πολιτικῶς καὶ γι' ἄλλους ἀθανάτους...!

Γιορτὲς γιὰ 'Εκατόχρονα καὶ γι' ἄλλες 'Επετεῖους,
Γιορτὲς γιὰ λόγους σοβαροῦς, ἀλλὰ καὶ γιὰ... ἀστείους!
Γιορτὲς τοῦ ΝΑΤΟ κι' ΟΗΕ, γιορτάδες γιὰ Συμμάχους,
γιορτὲς γιὰ τοὺς 'Απόκληρους καὶ ζήσης 'Απομάχους!

Γιορτάδες Πανελληνίως πολλές Ὀρθσκευτικὲς,
στὶς τόσες δὲ Γιορτάδες μας
βάλε τὶς Κυριακάδες μας
καὶ πρόσθεσε κι' ἀμέτρητες Γιορτάδες Σχολικὲς.

Βάλε ὅσους δουλεύουνε μονάχα μισὴ μέρα,
πρόσθεσε τοὺς τεμπέληδες ποὺ κοπανοῦν ἀγέρα
Καὶ θε νὰ βγάλῃς ρεζοῦμ — δὲν σὰς μιλῶ στ' ἀστεία —
οὔτε σὰς λέω ἀλαλιά:

«Πῶς σὺν ΓΙΟΡΤΗ καὶ ΤΕΜΠΕΛΙΑ
ἔχουμε τὸ Ρωμέϊκο στὴ Πλάση τὰ... πρωτεία!».

Κι' ἀντὶ γιὰ τὰ μυαλάκια μας ταξίματα νά... τάζουμε,
αἰτίες τὰ κουβέρνα μας βρίσκου γιὰ νὰ γιορτάζουμε...!
Κι' ἀντὶ γι' ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ γιορτὲς νὰ καταργήσουν,
μονάχα δὲ τὶς 'Εθνικὲς

καὶ μερικὲς Ὀρθσκευτικὲς,
στὰ δάχτυλα μετρούμενες νὰ μὰς διατηρήσουν
Κι' ὄλους μας νὰ δουλέψουμε καὶ νὰ ξεμπρατσωθοῦμε,
μέρες χαρὰς, μέρες δουλειᾶς σ' Ἑλλάδα νὰ χαροῦμε,
μὰς βάνουνε συνέχεια κορδόνι νὰ γιορτάζουμε,
ὡσὰν γι' ἄλλο καλλίτερο καὶ γρί... νὰ μὴ σκαματίζουμε!
Κι' ἐκάμαν τὴν Ἑλλάδα μας τοῦ Κλέους καὶ τῆς Δόξας,
τὴ θαυμαστὴ καὶ ξακουστὴ!

Πρῶτῃ στὸν Κόσμο κι' ἀκουστὴ
χώρα τῆς Φτώχειας - Τεμπελιάς καὶ τῶν Γιορτάδων.. λόξας!

Κι' ἔτσι σχεδὸν ὀλόχρονα σ' Ἑλλάδα μας γιορτάζουμε
τὴ φτώχεια καὶ βλακεία μας, γιὰ νὰ διασκεδάσουμε!
Ἐνῶ γιορτάδων τὰ λεφτὰ, ἀν βάζαμε στὴν ἄκρη
κάπως θ' ἀνακουφίζαμε φτωχοῦ καὶ χήρας... ἄκρυ!
Ο ΦΑΝΟΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΣΑΤΙΡΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πρῶτοι πάντα καλούμεθα
σὲ καθ' Ὀλυμπιάδα,
τοῦ Κλέους τῶν προγόνων
(μας
νὰ φέρουμε τὴ δάδα!

Πρῶτους πάντα μὰς βάνουνε
ἐμὰς στὶς παρελάσεις!...
Καὶ σπάμε ὅλα τὰ ρεκόρ
σὲ μάσες, ξάπλες κι' ἄλλα
(σπὸρ
καὶ σῶν Ὀλυμπιάδων μας
γνωστὲς διασκεδάσεις!...

Μόνον ποὺ στ' ἀγωνίσματα
καὶ τελευταία... πάτος! !
Ἔρχεται ἡ Ὀμάδα μας
τιμῶντας τὴν Ἑλλάδα μας
καὶ σύγχρονο Ρωμέϊκο
τὸ δοξασμένο Κράτος!

Κι' ἀφοῦ γιὰ ρεζιλιέματα
νωρὶς νάσαι καὶ ψέματα,
πολλοὶ διαμαρτύρονται
συννὰ καὶ με ρωτᾶνε:
Παλληκαρίσια θὰ τὸ πῶ
τόσα λεφτὰ ἀφ' τὸ «Πρό -
(Πὸ»
ποῦ πᾶνε καὶ τί γίνονται
καὶ ποιοὶ νὰ τὰ μασάνε!;;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ

ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

Δὲν συμφωνῶ μ' αὐτοὺς ποῦ
(λέν

ὅτι ὁ Παπανδρέου,
(ὄνειροπόλος πάντοτε
κάθε καλεῖ κι' ὠραίου)
πῶς διαπράττει συνεχῶς
τὴν ἐπιπόλαυσ ὀτυχῶς
εἰς βάρος μας ἀπάτες!
Εἶναι ἰσχυρὸς Πρωθυπουργικὴ
πάνου θεσμὰ πλατωνικὸς
κι' ἔτσι συχνὰ ὁ φοκαράς
παθαίνει κι' αὐταπάτες!

ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΔΗΜΟΧΡΙΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΑΡΑΛΙΑΣ

Τὸ ταχυδρομείο μας

κ. Τζώρτζ Τζερολ. Ὀντάριο —Καναδά. Σὰς ἐταχυδρομήσαμεν τὸν «Φανὸ» κατ' ἐντολήν τοῦ ἀδελφοῦ σας Ἀλέκου.

κ. Σωτ. Λαγγούσην, Θεσσαλονίκη. Δημοσιεύω περικοπὴ τῆς ἐπιστολῆς σου, ποῦ τόσο βαθύτατα με συγκίνησε.

κ.κ. Σπύρον Μακρὴν Ἀθήνας, «Μινέρβα» Ἀργυσόλι καὶ Μ. Κ. Πύλαρον, ἐλάβαμε τίς σωστὲς λύσεις σας γὰ τὴ «Σπαζοκεφαλιά» τοῦ τεύχους. Συγχαρητήρια, θὰ βραβευθῆτε.

«Ποπούλα» Θεσ)νίκη. Μὰ δὲ βαρύτερα τὸ γράψιμο καὶ δὲν λυπάσαι κάθε μῆνα τὸ γραμματόσημο, παρὰ θέλεις νὰ μὲ πειράξεις:

Ἄφου, Βουνά μου, γίνηκες τώρα σὰ τὴ «σκλεπού», γιὰ τὰ μαρὰ ἀνάλαβε νὰ κάνης τὴ μπαμπού!...

Κι' ὑποχρεωτικὰ σ' ἀνταποδίδω τὰ βέλη:

Δὲν τὴν γρωρίζω, φίλη μου, αὐτὴ τή... νεροφίδα!

Ἄλλ' ἔχω τὴν ἐλπίδα, ἐσένα σὰ γνωρίσω πὼς θὰ τὴν ἀντικρῶσω, καὶ θά... λιγοθυμῶ!...

Γ. Α. Ἀθήνας. Πέφτεις ἔξω καντάρια. Ὅλοι οἱ παπάρδες τοῦ νησιοῦ με λατρεύουνε κι' αὐτοῖ μοῦ προμηθεύουνε τὰ περισσότερα παπαδίστικα τοῦ «Φανοῦ» μας. Ὅσο γιὰ τοὺς Δεσποτάδες ἔχω τρεῖς φίλους ἀγαπητοῦ. Τὸν Ρόδο κ. Σπυρίδωνα, τὸν Ἁγίου Ὁρους κ. Παῦλον καὶ τὸν ἱεράρχην μας κ. Ἱερόθεον. Ἀλλὰ κι' ὁ Ζακύνθος κ. Ἀλέξιος εἶναι παιδικός μου φίλος. Κι' ἂν ζούσαν κι' οἱ κακαρίτες Ρουμπάκης καὶ Ἄννινος θὰ με λατρεύανε καὶ θὰ με καμαρώνανε γιὰ ὅσα γράφω.

Παιὸς λοιπόν... κοιτάει νὰ μ' ἀφορέση;

«Μινέρβα» Ἀθήνας. Ἐχω ἔνα ζιζάνιο με τὸ ἴδιο ψευδώνυμο, ποῦ με στασιάζει ἀνώνυμο ἀπὸ ἐδῶ. Τώρα ξεφύτρωσε καὶ τοῦ λαγοῦ σου; Ἀλλὰ τὸ δικό σου παρὰ ἔχει «στρίπτιζ» καὶ ντρέπομαι κι' ἐλόγου μου ποῦ τὸ διαβάζω. Περιμένω λοιπόν κάτι πιὸ σεμνὸ καὶ πιὸ ντυμένο!

Δάσκαλον κ. Γρηγ. Ἄνδρ. Λουρδάνο. Τὰ δύο σου πολιτικὰ τετράστιχα δημοσιεύονται στὴ στήλη «Συνεργαζών» μας. Τὸ ἀφιερωτικό σου ἐδῶ:

Τῶν αἰώνων ἡ Σοφία
καὶ ἡ Σάτιρα μαζί,

ἔχουνε βαθεῖα ριζώσει
στοῦ Βουνά τὴν κεφαλὴ!

Σ' εὐχαριστῶ, ἀλλὰ δάσκα-
λέ μου, θὰ προτιμούσα:

Νάμουνα κουφιόκεφαλος
σὲ τούτη μας τὴν Πλάση
καὶ νάχα τάγκερς, φίλε μου,
τὰ πάτωχου τ' Ὠνάση!

κ. Δημ. Μελέτην. Πρόεδρον Ἐμποροπλοιάρχων, Πειραιά. Ἀμέσως σ' ἀπάντησα. Τὸ πρῶτο δυστυχῶς ἐξαντλήθηκε, σοῦ στέλνω τὸ δεύτερο.

κ.κ. Γιάννην Βέλ καὶ Γεράσι. Μασσοῦκη, Χαρτοῦμ. Τί συμβαίνει καὶ δὲν μ' ἀπαντήσετε. Περιμένω κι' ἀνησυχῶ.

«Κουνούπι». Σὲ ξέρω καὶ σὲ κατάλαβα. Οἱ «Γαλλίδες Τουρίστριες» δημοσιεύονται, ἀλλὰ τὸ ἄλλο... χοντρό!

«Σπήκερ Πλατείας» Τοὺς δύο Μεμάδες σωφείδες ἀναγκαστικὰ θὰ τοὺς κάμω εὐθυμογράφημα γιὰ τίς ἐφίστιες καὶ μετζάστρες παντιέρες τοῦ Παναθηναϊκοῦ κι' Ὀλυμπιακοῦ. Μόνο πρέπει νὰ ἔξρω ποῖος εἶσαι. Δῶς μου σημάδια κι' ὅλα θὰ γίνουνε ὅπως μοῦ ζήτησες.

ΣΕ ΤΕΡΑΤΟΜΟΡΦΗ

Διέβης τὸν Ρουβίκωνα
ἐξήντα σου Μαϊῶν
κι' εἶσαι μιὰ Δις τῆς ἐποχῆς
τῶν «ρόδων καὶ τῶν ἰων!...»

Μά, σά... μικρὰ ζητεῖς γαμ-
πρὸ
πάντοτε δε κι' ἐλπίζεις,
ἐνῶ φτωχὴ κατάντησες
ὡσὰν λαπάς... ὀρύζης!

ΣΕ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ 60 ΜΑ'Ι-ΩΝ

Ὅταν εἰς τὸν καθρέφτη σου
με νάζια θὰ κυτιπέσαι,
ἂν λὲς πὼς εἶσαι... ὄμορφη
στὰ σίγουρα γελιέσαι!....

*

Ἴσως με φαντασία σου
νὰ βλέπης ἄλλη φάτσα,
μ' ἂν εἶνες μᾶτια θάβλετες
πὼς μοιάζεις με... λινάτσα!

ΖΗΤΕῖΤΑΙ οἰκία τελειωμένη, μιστολειωμένη ἢ καὶ οἰκοπεδο, στὴν Ἀγορὰ, στὸ λιθόστρωτο ἢ στὴ παραλιακὴ λεωφόρο. Ἀποτανήθε κ. Χρήσταν Βουνάν — Ἀργυσόλι.

Σ' ΕΚΕΙΝΟΝ ΠΟΥ ΕΧΑΣΕ ΤΑ ΑΥΓΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΛΘΙ

Καραμανλή! Καραμανλή!
θάσαι μετανιωμένος,
γιατί... ἐπήγες γιὰ μαλλί
καὶ βγήκες κευρεμένος!..

*

Μονολογώντας δε θὰ κλαῖς,
θὲ νὰ σακρῦξῃς καὶ θὰ λὲς:
«Σὰ παλαβὸς ἀνάστημα
σῆκωσα στὸ Παλάτι
καὶ μοναχός μου ἔβγαλα
τὸ δεξιό μου... μάτι!»

*

Καὶ με μωροδοξίας σου
τὰ μίση καὶ τὰ πάθη
ἔχασες παλατιάρη μου,
τ' αὐγὰ καὶ τὸ καλάθι!

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ

—Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ καμαρώσαμε στὸ Στάδιο «Ἀνδρέας Βεργωτῆς», τὴν πρώτη ἐμφάνιση τοῦ νεοσυσταθέντος Σωματείου «Ἀστήρ» Ληξουρίου.

—Τοῦ ὁποῖου οἱ ποδοσφαιριστὲς κάμανε μιὰν ἐξαιρετὴ ἐμφάνιση στὴ φιλικὴ τους συνάντηση με τὴν ὁμάδα τοῦ νικητῆ «Ὀλυμπιακοῦ», στὸν ὁποῖον ὑποκύψανε με τέρματα 4—2. Ἀποτελεσματῶς τιμητικὸν κι' ἐλπιδοφόρον γιὰ τὸ νέο μας Σωματείο.

—Τοῦ ὁποῖου τὴν ἴδρυση καὶ πρώτη ἐμφάνιση στὸ Στάδιό μας ἐχαίρησε με μεστή ἐννοίων ὁμιλία τοῦ ὁ ἰσόβιος ἐπίτιμος πρόεδρος καὶ ἱδρυτῆς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» κ. Χρήστος Βουνάς.

—Οἱ ἐφοπιστὲς κ.κ. Χαράλαμπος καὶ Σπυρίδων Τυπάλας συνεχίζοντας τὴν ἀλτρουστικὴ τους συμπαράστασιν γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἀθλητισμοῦ τὸ νησιό μας, μάς φέρανε μιὰ Βενετσιάνικη ὁμάδα, τὴν ὁποῖαν ὁ «Παναλευσιακός» τόσο στὸ Ληξουρί, ὅσο καὶ στὸ Ἀργυσόλι, νίκησε με τέρματα 2—0.

—Συγχαίροντες τόσοσιν τοὺς φιλαθλοὺς ἐφοπιστὰς μας, ὅσον καὶ τὸν θαυμασίον «Παναλευσιακόν» ὁτινίζουμε μ' ἐπιστοδοξίαν γιὰ ἔνα καλλίτερο Κεφαλονίτικο ἀθλητικὸ μέλλον.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Φανὸς τῆς Κεφαλονιάς

Περίοδος Β' - Χρόνος 8ος - ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ, Ὀκτώβριος 1964 - Ἀριθμὸς Τεύχους 5 (70)

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΑΙΝΕΙ ὁ Βουνὰς νὰ δέχεται συγχαρητήρια, γιὰ τὴν ὠραία πρωτοβουλία του, γιὰ νὰ ξαναφκιασθῆ στὰ Ὅμολὰ ἢ Μεγάλῃ Ἐκκλησιᾷ τοῦ Προστάτη μας. Ἀνέβηκε τ' Ἀγίου στὴ Χάρι Του, ἢ Λιτάνευση Τοῦ ὁποίου ἐματαιώθηκε ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης νεροποντῆς. Εἶδε τὸ κατάβρεγμα τοῦ κοσμάκη πού δὲν εὑρίσκε στέγη νὰ πανεμίση, κατάλαβε τὴν ΑΝΑΓΚΗ ἀλλὰ καὶ τὴν ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ὅλων μας! Καί.. μόλις ὁ Δεσπότης ἠσύχασε ἀπὸ τὸ πανηγύρι κι' ἀπὸ τοὺς ξένους του, ὁ Βουνὰς τὸν πήρε τηλεφώνω. μὴ μπορῶντας ἐξ αἰτίας τῆς ἀρρώστειας του ν' ἀνηφορίση στὸ ψῆλωμα πού βρίσκεται τὸ Μητροπολιτικὸ Μέγαρο.

—ΔΕΣΠΟΤΗ ΜΟΥ πρέπει νὰ ξαναφκιασομε τὴ Μεγάλῃ Ἐκκλησιᾷ τοῦ Προστάτη μας.

—Καὶ πεῦ θὰ βρούμε, Βουνὰ μου, τόσα λεφτὰ πού χρειάζονται;

—Ἄκου, Δεσπότη μου, ἀπὸ ἕνα φράγκο νὰ προσφέρῃ κάθε Κεφαλονίτης ἢ Ἐκκλησιᾷ τ' Ἀγίου μας θὰ φκιασθῆ μεγαλύτερη καὶ καλλίτερη κι' ἀπὸ πρῶτα.

—Εἶμαι βέβαιος πῶς κι' αὐτὸ θὰ γίνῃ μιά μέρα.

—Καὶ γιατί, Δεσπότη μου νὰ μὴν ἀρχίσῃ ἀπὸ σήμερα;

—Δηλασθῆ;

—Ἔφρεις, Δεσπότη μου, πῶς ἐγὼ ἔχω ξεχάσει ἀπὸ τὴν ἀδελφὰ καὶ τὸ χρώμα τοῦ ἑκατοστάρικου. Λοιπὸν θάρτω νὰ μοῦ δώσης ἕνα πεντακοσάριο δανεικὸ κι' ἴσως κι' ἀγύρι-

στο.

—Καὶ δὲν ἔρχεσαι!...

—Καὶ μὲ τὸ πεντακοσάριο αὐτὸ θὰ κάμουμε σεφτὲ στὸν ΕΡΑΝΟ γιὰ νὰ ξαναφκιασομε τὴ Μεγάλῃ τοῦ Ἀγίου μας Ἐκκλησιᾷ.

ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΛΟΓΙΑ, τὴν ἔγκριση καὶ τὸ πεντακοσάριο τοῦ Δεσπότη, ὁ Βουνὰς μῆκε στὸ κατὰστημα τῆς Ἰονικῆς — Λαϊκῆς Τραπεζῆς τοῦ Ἀργοστολίου.

Τὰ κατάθεσε στὸ λογαριασμὸ ὅψεως ἀρ. 993, πού ἀνοίξε μὲ τὴν ὀνομασία «Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΦ)ΝΙΑΣ κ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ — ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΩΝ ΟΜΑΛΩΝ» κι' αἰσιοδοξεὶ καὶ πιστεύει ὅτι, δὲν θὰ ὑπάρξῃ Κεφαλονίτης ἐπὶ τοῦ Πλανῆτη μας, ὁ ὁποῖος γιὰ τὴν Ἐκκλησιᾷ τοῦ Προστάτη Μας, νὰ μὴ σπεύσῃ νὰ ἐμβάσῃ στὸν Δεσπότη μας ἢ κι' ἀπ' εὐθείας στὴν Ἰονικὴ — Λαϊκὴ Τράπεζα τὸν ὀβολό του.

Τὰ σχέδια κι' οἱ μελέτες εἶναι σχεδὸν ἔτοιμα ἀπὸ τὸν ξέχωρο νέον κι' ἀλτροῦστὴ πολιτικὸ μηχανικὸ Κ Τάκη Παυλάτον, πού δωρεὰν πρόσφερε καὶ σὲ δεκάδες ἄλλες ἐκκλησιῶν καὶ ἰδρυμάτων τοῦ τόπου μας, τὸν κόπο του καὶ τὰ φῶτα του κι' οἱ ἐπιτροπὲς καὶ τὰ ρέστα ἄς γίνουν κι' ἀργότερα.

ΤΩΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΟΛΟΙ ΜΑΣ πού συνεχῶς καὶ σὲ κάθε μας ἀνάγκη ἐπικαλοῦμεθα τὴ βοήθειά Του, νὰ σπεύσομε νὰ δώσομε τὴ δραχμὴ μας εἴτε

ἀπὸ τὸ ὑστέρημα, εἴτε ἀπὸ τὸ περίσσευμά μας, γιὰ νὰ ξαναφκιασθῆ ἢ ἐκκλησιᾷ τοῦ Ἀγίου μας.

Πρῶτῃ δὲ ἡ ἔφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ τοῦ φίλου συνάδελφου κ. Σόλωνα Γαλιατσάτου ἀνοίγει τὶς στήλες τῆς δωρεάν. Δωρεὰν προσφέρει τὶς στήλες του καὶ ὁ «ΦΑΝΟΣ» μας. Κι' εἴμαστε βέβαιοι ὅτι κι' ὄλες οἱ ἄλλες διαλεχτὲς ἔφημερίδες τοῦ τόπου μας, θὰ προπαγανδίσουν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ θεάρεστου κι' ἀπαραίτητου τούτου ἔργου καὶ θ' ἀνοίξουν στήλες ΕΡΑΝΟΥ, στὶς ὁποῖες θὰ δημοσιεύονται τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν εὐλαβῶν πεῦ λίγα ἢ πολλὰ θὰ προσφέρουν, γιὰ νὰ ξαναγίνῃ ἡ Ἐκκλησιᾷ τοῦ Προστάτη μας καλλίτερη καὶ μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν παλαιά, ἢ ὁποία εἶχε φκιασθῆ ἀπὸ τὸ Βαλλιάνειο Κληροδοτήμα, οἱ σεῖσμοί μας τὴν γκρέμισαν καὶ τὸ Κράτος μας... ξέχασε νὰ τὴν ξαναφκιασθῆ!...

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ ὁ λόγος περὶ Κράτους καὶ τῆς ἀμνησί-
ας του θὰ ἐπιτρέψῃ κι' ἡ παρεῖσα Κυβέρνηση νὰ τῆς ὑποδείξομε καὶ κάποιες ἄλλες Κρατικὲς ἀμνησίες. Τὶς ὁποῖες ἐφτάχρονα ὑποδείχναμε στὶς Κυβερνήσεις τῆς ΕΡΕ, ἄλλα εἶχαν... βουλωμένα τ' ἀφτιά τους. Νὰ μὰς ξαναφκιασθῆ τὸ κτίριο τῶν φυλακῶν, τὸ κτίριο τῆς Βαλλιανείου Ἐμποροναυτικῆς Σχολῆς, νὰ στεγάσῃ τὰς Ἀγτιμῶνες ἢ δώση οἰκογενετικὴν ἐνίσχυση στοὺς ξενητεμένους μας καὶ ὅσους δὲν πῆραν ἀρωγὰς καὶ γενικά νὰ μὰς ξαναχαρίσῃ ὅτι εἴχαμε καὶ μὰς τὸ γκρέμισαν οἱ

ΙΑΚΩΒΑΚΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΛΕΥΡΙΟΥ

Περιττεύουν τὰ σχόλια

Μας γράφουν οι φίλοι μας

Θερμότερα συγχαρητήρια για τὸ «Κεφαλονίτικο Λεξιλόγιο». Είναι ἀξιολογώτατη ἐργασία.
Ἀθήνα

Ντίνος Κονόμος
Συγγραφεὺς

Φίλε Βουνά μου,
... Ἐδῶ στὰ ξένα πού ζῶ προχθές ἐνοιώσα μιάν ὑπέροχη χαρὰ πέρνοντας τὸν «Φανό». Τὸ φωτεινὸ καὶ λαμπερὸ ἀστέρι τῆς Κεφαλονίτικης ἐξυπνάδας καὶ σοφίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀπέραντης πνευματικῆς σου δυνάμεως.

Παναγ. Γρ. Βιτωράτος
Ἐφορος Καπνοῦ

... Δὲν εἶναι βέβαια ἀνάγκη νὰ σοῦ γράψω πόσον πολὺ ἐνόησα δ' ἀπὸ τὴν συνέχειαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Φανού». Ὁ ὁποῖος τουλάχιστον γιὰ μένα, ἐδῶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκη πού εὐρίσκωμαι καὶ μακρὰν ἀπὸ τὴν ἀγαπημένην Κεφαλονιά μας, ἀποτελεῖ Ὁσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ μου.

... Ἐὰν ὁ «Φανός» σου θὰ σβύσῃ δὲν βλέπω ΠΟΙΟΣ ΑΛΛΟΣ θὰ μπορέσῃ νὰ μᾶς φωτίσῃ γιὰ ὅσα καλὰ εἰς τὸ παρελθὸν τὸ νησί μας ἐνεὶ κάμει, ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Κόσμον ὁλόκληρον.

ΣΩΤΗΡ. ΛΑΓΓΟΥΣΗΣ
Διηγητὸς — Θεσ/νίκης

ΗΡΩΪΚΗ, στ' ἀλήθεια, προσπάθεια κάνει ὁ ἀγαπητὸς συναδέλφος Χρήστος Βουνάς νὰ διατηρήσῃ μὲ τὸν «Φανὸ» τῆς Κεφαλονίας τὴν Καλλιτεχνική, Ἱστορική, Λαογραφική καὶ Σατιρική παράδοση τοῦ ὠραίου νησιοῦ. Πανεξυπνος, μὲ γνήσιο τόλμαν σατιρικοῦ, μὲ ποιητικὴν ἀριστοτέλειαν, ἐπισημαίνει τοὺς ἐπισημοὺς.

ΑΦΟΥ ΕΙΣΠΡΑΤΤΕΙ τοὺς φόρους τοὺς ὁποίους μᾶς ἐπέβησαν οἱ προκάτεχες Κυβερνήσεις, γιὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπλήκτων, γιὰ τὴν ἐπανόρθωσιν κάθε ἀδικίας πού γίνηκε καὶ γιὰ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ πῶς πραγματικὰ εἶναι Κυβέρνησις Δικαίου καὶ Ἀρετῆς.

Καὶ περιμένουμε.

ητικὴ φλέβα, μὲ Κεφαλονίτικὸ χοῦμο, ὁ Χρήστος Βουνάς χροῖνιστὸν ἀγῶνα πρὸς τὸν χρόνον.

Γιατὶ τὰ πάντα ρεῖ. Ὅλα ἀλλάζουν. Ἀκόμα κι' οἱ χαρακτηρισμοὶ τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα, ὁ τρόπος τῆς ζωῆς, ὁ τρόπος τῆς ἐργασίας, ὅλα ὅσα συνθέτουν τὸν πολιτισμό.

Ἀνθίσταται ὅμως ὁ Βουνάς. Καὶ χαίρεται μαζί του στὸν «Φανὸ» ὠραιότερες γνήσιες Κεφαλονίτικες Ρίμες, ποιήματα.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΡΟΥΝ
ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Ἀπὸ τὸν Ἰούλιο πού ἐπανεξεδόθη ὁ «Φανός» παραδώσαμε τοὺς εὐγεσηκούς κι' ἀγαπητοὺς φίλους κ.κ. Εὐάγγελον Δραγῶνα ζαχαροπλάστην καὶ Γεώργιον Σταθούλην ἔμπορον, ἀπὸ ἓνα μπλόκ μὲ 20 ἀποδείξεις, γιὰ ὅσους θὰ εἶχαν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ περάσουν ἀπὸ τὰ καταστήματά τους καὶ νὰ πληρώσουν τὴ συνδρομὴ τους γιὰ τὸν «Φανό».

Δυστυχῶς, ὅπως οἱ κ.κ. Σταθούλης καὶ Δραγῶνας μᾶς πληροφόρησαν, ἀκόμα δὲν παρουσιάσθηκαν φίλοι γιὰ νὰ συμπληρώσουν τίς... 40 αὐτὲς ἀποδείξεις.

Ἦτοι σὲ διάστημα 4 συμπληρωμένων μηνῶν μόνον καμμιά τριανταριά μᾶς πληρώσανε. Ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ μόνον τρεῖς συνδρομὲς μὲσω Τραπεζῶν ἔχουμε λάβε.

Καὶ γενικά οἱ εἰσπράξεις τοῦ «Φανού» πάνε ἀτυχῶς σὰν τὸν κάβουρα.

Ἄν λοιπὸν οἱ φίλοι μας θέλουνε νὰ διατηρηθῇ ὁ «Φανός» ἀναιμμένος μπαίνοντας στὸν ἀνάμπετο τῆς ἐπανεκδόσεως μὴ νὰ παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ἐμβάσουν τίς συνδρομὲς του.

Γιατὶ κινδυνεύει νὰ ξανασβῆσῃ χωρὶς πιά καμμιάν ἐπιτίδα νὰ ξανανάψῃ!

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ

Νὰ εἶναι καλά! Ὑπάρχουν ὅμως κι' ἄλλοι τρεῖς μὲ τὸ ὄνομα Χρυσόφορος Βουτρινάς στὸ νησί μας. Γι' αὐτὸ καὶ παρακαλοῦμε τοὺς φίλους μας νὰ μᾶς γράφουν μὲ τὸ λογοτεχνικὸ μᾶς ψευδώνυμον: Χρήστον Βουνά — Ἀργοστόλι.

τα, πεζά...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΛΗΣ
Ἐφημερίδα «Πελοπόννησος»
Πάτρα

Μὲ μεγάλη μου χαρὰ πῆρα τὸ τέταρτο τεῦχος τοῦ «ΦΑΝΟΥ» καὶ σὰς εὐχαριστῶ πολὺ καὶ συγγνώμης σὰς συχαίρω διὰ τὴν ἐξυπνὴ Σάτιρα καὶ τὴν ἐνημερώσιν μας στὰ θέματα τῆς ἀγαπημένης μας γενέτειρας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
Πρόεδρος Πανελληνίου
Ἐνώσεως Πλοιαρχῶν Ε.Ν

Ἀγαπητὴ Βουνά,

Τὸν «Φανό» σου ἔλαβα πού κατορθώεις ΑΞΙΕΠΑΙΝΑ νὰ τοῦ διατηρῆς τὸ κασὲ καὶ τὴν ὕλη σταθερὰ κι' ἔτσι κρατᾶς ἀμείωτο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ναυνώστη...

ΜΙΜΗΣ ΣΚΟΥΡΑΣ

Μὲ μεγάλη χαρὰ ἐλάβαμε τὸ τελευταῖο τεῦχος τοῦ «Φανοῦ» τῆς Κεφαλονίας, τοῦ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου κ. Χρήστον Βουνά.

Ἄρτι σὲ ἱστορία καὶ Λαογραφία, σπιρτόζο σὲ Σάτιρα, εἶναι τὸ ΜΟΝΑΔΙΚΟ στὸ εἶδος τῆς περιοδικῆς, πού συνεχίζει τὴ Σατιρική παράδοση τοῦ νησιοῦ τοῦ

Ἐφημερίδα
«ΗΧΩ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ»

ΜΑΝΤΟΛΕΣ, ΡΟΣΟΛΙΑ

ΚΑΙ ΚΟΜΦΕΤΤΟ
ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

Καὶ ἐπὶ ἓναν αἰῶνα
παράγονται στοῦ

ΔΡΑΓΩΝΑ

Ὅλα τὰ εἶδη Ζαχαροπλαστικῆς γιὰ γάμους,

γιὰ βαφτίσια καὶ γιὰ κάθε χαρὰ ἄλλο, σὲ ποιότητες ἐξαίρετικὲς καὶ

ἀπὸ ἐξαιρετικὰ ἁγνικὲς
στοῦ ΔΡΑΓΩΝΑ

(Ἐναντὶ Ταχυδρομείου)

Μέ το «ΦΑΝΟ» μας στο χέρι

Ἐδῶ κύριοι βλέπετε :

Ἐδῶ κύριοι βλέπετε σὰν πέφτη τὸ σκοτάδι
 πῶς μὲ τὸ φῶς κυράς ΔΕΗ,
 ὅτι καθέννας ἤμπορεῖ
 νὰ βγάλῃ τὸ συμπέρασμα πῶς βρίσκεται στὸν... Ἄδη!
 Κι' οὔτε τὰ ραδιόφωνα μὲ φῶς τῆς δὲν ἀνάβουνε
 μήτε μπουρλάρω, φίλοι μου, οὔτε σὰς λέω ψέματα,
 πῶς τὰ χωριά μας σύντομα... ἀπλετο φῶς θὰ λάβουνε,
 Ἄπο τὸ φῶς τ' Ἄργοστολιού πῶχει καὶ περισσεύματα!...
 Ἦτοι μὲ φῶς κυράς ΔΕΗ στοῦ καθενὸς τὸ σπῆτι μας,

ὅπως ἀκούω συνεχῶς,
 μετὰ... αἰῶνες προσεχῶς,
 θάχουμε μπόλικο τὸ φῶς,
 ἀλλὰ χωρὶς μὲ τέτοιο φῶς
 νὰ βλέπουμε τῆ... μύτη μας!

Κι' ἂν ἡ ΔΕΗ μᾶς ἐνοῆ καὶ δὲν κἀνῃ τὴν πάπια,
 Ἄς μάθῃ πῶς δὲν εἴμαστε ζωντόβολα - ζουλάπια.
 Κι' ἂς βελτιώσῃ πιά τὸ φῶς νὰ βλέπουμε μπροστά μας
 ἀφοῦ γι' αὐτὸ τῆς δίνουμε τὰ τίμια λεφτά μας.
 Κι' ἂς πάψῃ πιά τὴ μέθοδο — ποιούσα τὸν κορηὸν —
 γιὰ φωτισμὸ τῶν ἄτυχων νησιού μας τῶν χωριῶν
 κι' ὅτι θὰ τὰ φωτίσῃ
 ὅταν εἰς τόπον χλοερὸν θάχουμε' ἀποδημήσει!



Ἐδῶ κύριοι βλέπετε πῶς τὸ Κουβέρνο λέει,
 τοῦ Κράτους τὸ... Πλεούμενο πῶς σ' εὐτυχία πλέει!...
 Κι' ἀκούς πῶς προοδεύουμε κι' ὅλα πῶς πᾶνε φίνα,
 ἐνῶ ἐμᾶς μᾶς τάραξαν ἡ φτώχεια καὶ ἡ πείνα!
 Κι' ἐνῶ γροικᾶς στὸ Ράδιο, ἡ λίρα πῶς κατέρχεται,
 τοῦ κάθε εἴδους ἡ τιμῆ... αἰσίως καὶ ἀνέρχεται!
 Κι' ὅσο ἡ λίρα, φίλοι μου, συνέχεια θὰ πέφτῃ
 Σαρακοστή θὰ κάνουμε σὰ τὴ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.
 Κι' ἂν συνεχίση πτώση τῆς ἡ λίρα κάθε μέρα,
 μὲ μαγικὸν τὸν τρόπον,
 σ' αὐτόνε τὸν τρισένδοξον κι' εὐτυχισμένον τόπον,
 θὲ νὰ μᾶς πάρ' ὁ διάλογος τὴ μάννα καὶ πατέρα!



Ἐδῶ κύριοι βλέπετε πῶς γίνονται καὶ θαύματα
 γιὰ γέλια καὶ γιὰ κλάματα!
 Παράδες ἔδωσ' ἡ ΕΡΕ, τὸ Κέντρο δὲ διπλάσιους,
 κι' ἀντὶ δρόμους νὰ ἔχουμε στὴ νῆσο μας θαυμάσιους,
 ἔχουμε κατσικόδρομους — (διάβαζε λαιμοτόμους) —
 ὅλους σχεδὸν τοὺς δρόμους!
 Καὶ φκιάχνονται καὶ δίνουμε γιὰ δαύτους τίς πιστώσεις
 τῶσες πολλῆς πεῦ σρῦνχεται, φταχέ, νὰ παλαβώσῃς!...
 Κι' ἂν θὲ ν' ἀθροίσῃς τὰ λεφτά πῶχουμ γι' αὐτοὺς δοσμένα
 θαύρῃς πῶς ἔχεις τὸ μυαλό
 σίγουρα νᾶναι νεροῦλό
 καὶ λογικά σου, σὰν κι' ἐμέ, λιγάκι σαλεμένα!
 Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ σὰν παλαβός, ὅλο κι' ἀναρωτιώμαι
 στοὺς δρόμους μας τὰ ρίχνουμε ἢ μήπως καὶ τὰ τρώμε;...

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ

ΣΕ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟ

Γιατρέμου ὅταν χειρουργῆς
 ἰδίως στὴν κοιλία
 βαζ' ἀπὸ μέσα τ' ἄντερα...
 κ' ἀπόξω τὰ ἔργαλεία...
 Γιατὶ σὲ μιὰ περίπτωσι
 ποῦκαμες ἀντιθέτως,
 ποτὲ δὲν ξανακάθισε
 ὁ ἀσθενής... καθέτως!...
 ΛΗΘΟΥΡΙΩΤΗΣ

ΣΕ ΛΥΣΣΟΜΑΝΟΥΣΑ

Ἄν μὲ φιλήσῃς θὰ πρισθοῦν
 τὰ δύο μου τὰ σαγόνια,
 σὰ νάπαθαν οὐλίτιδα!



Καὶ πένους θάχω στὸ κορμὶ
 γιὰ μῆνες καὶ γιὰ χρόνια
 ἀπό... λυσσαμανίτιδα!



Πάψε λοιπὸν νὰ μοῦ κολλᾶς
 μὴ μὲ περνᾶς γιὰ βλάκα
 κι' ὅταν κοντά μου ἔρχεσαι
 φόρα καὶ μιὰ... κανάκα!

Ο ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ

Οικόπεδα Καραμανλῆ
 μαζὺ καὶ Παπανδρέου
 γιὰ νέους παραδείγματα
 τῆς ἠθικῆς κι' ...ώραίου!
 ΤΟ ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ
 Τὸ «ποθεν ἔσχες» ἔγινε
 βαλσαμωμένον τέρας,
 γιὰ νὰ τρομάξῃ μερικοὺς
 κι' ὄχι Ἐθνοπατέρας!

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

ΣΕ ΝΕΑΡΟΝ
 ΤΕΝΤΥΜΠΟ-Υ.

Ἄν ἤξερε ἡ μάννα σου
 ἔστ' ἐπὶ τὴν θὰ τραβήξῃ,
 ἢ θε νὰ... φασκισνῶτανε,
 ἢ θε νὰ... φασκισνῶτανε,
 ἢ γιὰ πορτογάφιο θάκανε
 νὰ σ' εἶχε ἀπορριξεί!...
 Ο ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ

«Ένα πικάντικο σέ κάθε «Φανό» μας

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΦΕΡΕΤΡΟ

Ζουσε τότε στ' Αργοστόλι ό καλός μαραγκός Δημοσθένης Δρακόπουλος, ό πασίγνωστος του κόρου Βαρύτονος με τό παρατσούκλι «Ο Λούπος».

Πού είχε αδελφό τόν Γερασιμάκη τόν Λούπο, του όποιου ή «Σπεταρία» βρισκότανε στό λιθόστρωτο κι' άκριβώς στή γωνία τής πλατείας του 'Αγίου Σπυρίδωνα. Τό δέ φαρμακείο του Λούπου ήταν και λογοτεχνικό και καλλιτεχνικό του 'Αργοστολιού έντευκτήριο, μέσα στό όποιο μόλις σουρούπανε μαζευόντουσαν οι άφεντάδες του τόπου, οι έπιστήμονες και οι διανοούμενοι για νά τά πούνε.

Άλλά για τή «Σπεταρία» του Λούπου παρακαλώ νά κάμετε ύπομονή. Είναι πηγή ά στείρευτη τύπων, χαρακτήρων κι' ευθυμικών γεγονότων του τόπου μας, γ' αυτό και μαζί της θ' ασχοληθούμε σέ πολλά κατοπινά σημειώματα.

Έλέγαμε, λοιπόν, πώς ό σπετσιέρης Γερασιμάκης ό Λούπος, είχε αδελφό τόν βαρύτονο και μαραγκό Δημοσθένη. Ο δέ Δημοσθένης είχε τό ξυλουργείο και φερετροποιείο του στην όδό Σιτεμπόρων κι' άκριβώς βιζαβί στή βρύση «Κοσμάτους». Και σαν άδελφια, ό Δημοσθένης με τόν Γερασιμάκη, άλληλοβοηθούσαν.

Κι' όταν ό Γερασιμάκης καταλάβαινε, από τ' ά φάρμακα π' αγοράζανε από τή «Σπεταρία» του, πώς είναι κανένας ή καμμία έτοιμα για «παρτέντζο», έδινε άδίξο στόν Δημοσθένη νά πρέξη νά πάρη τή παραγγελία του φερετρού.

— Απόψε, άδελφούλη μου, ψυχομαχεί ή μάννα τ' άφέντη Τιμαρά. Τους είπα με τρόπο πώς θάνατι τό φερετροποιείο σου άνοιχτό όλη τή νύχτα. Γι' αυτό μή πάς νά κοιμηθής στο σπίτι σου.

Άλλά τ' άδίξο του Γερασιμάκη στόν αδελφό του τ' άκούσανε τ' Αργοστολιού τά... ζιζάνια. Τό σφυρίζανε του πιό άμύητου για τίς φάρμες του Παναγή Φρίγκου του φραγκοράφη κι' άς δοίμε τό έπακόλουθα.

Ο Δημοσθένης, βέβαια, έφκίαχνε και πουλούσε καινούρ-

για φερέτρα. Άλλ' είχε κι' ένα παλιό, που τό παραχωρούσε με νοίκι για τούς φτωχούς, που πηγαίνανε στόν άλλο κόσμο, χωρίς του φερετρού τή πολυτέλεια. Λεπτομέρεια, τήν όποιαν ήξερε ό σατανάς για τίς φάρμες του Φρίγκου. Κι' άκόμα πώς τή προηγούμενη μέρα είχε νοικιάσει τήν κάσσα και κηδεύθηκε κάποιος φτωχός από τό χωριό Τρουγιανάτα.

Παραμόνεψε, λοιπόν, τόν μα στο—Δημοσθένη και σέ κάποια στιγμή που βγήκε από τό φερετροποιείο του, μπουκάρισε, χάθηκε και σκεπάστηκε στην κάσσα, με τήν όποια κηδεύθηκε τή προηγούμενη ό Τρουγιάνος.

Έτσι, κατά τά μεσάνυχτα, ό άτυχος Δημοσθένης που ξενυχτούσε πώς θά ξεψυχούσε ή άρχόντισσα του Τιμαρά για νά πουλήση τό φερέτρο, άκουσε κάποια χτυπήματα.

— Έσύ εισαι άφέντη μου, φώναξε νομίζοντας πώς είν' ό Τιμαράς;

Άντι, όμως, νά πάρη άπόκριση από όξου, τή πήρε από τό νοικιαζόμενο φερέτρο. Μεσα από τό όποιο, ό πικατάρας Φρίγκος τ' άπάντησε με φωνή σπληαιώδη:

— Όχι, μωρέ Δημοσθένη! Είμαι ό Τρουγιάνος!... Πού πέθανα χτές και ξεχάσανε νά με θάψουνε.

Κι' είναι μυστήριο, φίλοι μου, πώς δέν πήγε ό Λούπος

από συγκοπή, άκούοντας τή βαρεία του Φρίγκου φωνή, μέσα από τό φερέτρο.

Έκείνο που ζέρομε είναι, πώς πήρε δρόμο για τό σπίτι του, τό όποιο βρισκότανε ψηλά στην Άνάλειψη. Και πώς ή γυναίκα του, τόν άλλαξε όχι μόνον σώβρακο, αλλά πανταλόνι και κάλτσες. Κι' έκαμε πέντε μερόνυχτα νά συνέλθη από τό σπαβέντο του, παρ' όλους τούς δειτόρους και τά φάρμακα που του κουβαλούσε, ό αδελφός του ό σπετσιέρης Γερασιμάκης.

Μιά φιλική έπιστολή

Στόν κ. Κ. Καραμανλή

Τής λησμονιάς σέ πλάκωσε, φίλε φρυδά, τό πουσί! Κι' ούτε που βγάξεις πιά (μιλιά έστω ψευτιά ή κι' άλαλιά για όσα, σιόρ Κωστάκη μου, σου καταμαρτυρούσι!...

Κι' ή θάσαι σ' όλα ένοχος κα λές με λογική σου: «Η σιωπή είναι χρυσός!...» γι' αυτό και ή σιγή σου!

Η κάνεισ τό κορόϊδο, πώς δέν παίρνεις χαμπάρι και παριστάνεις τ' άφωνο και τό... κουφό τό ψάρι!

Κι' άσε τόν Κανελόπουλο πώχει Σοφία τόση, όσα έσύ πελάγωσες νά τ'... άποθαλασώση!

Έλα λοιπόν και γλώσσα (σου

λύσε τήν νύ μιλήση, έστη και με βλαστήμια σου και τα γνώστα μπουρνια (σου, πριν γίνη, φίλε Πρόεδρε, ...μήμα σου τό Παρίσι!

Μοτσουκλέτιες—Ποδήλατα — Ραδιόφωνα — Πικάπ—Ψυγεία και όλα τά είδη οικιακής χρήσεως
ΘΦΗΝΑ και από ΝΑ·Υ·ΛΟΝ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ
εύκολίες πληρωμής

Στό κατάστημα τής άπολύτου έμπιστοσύνης κ.

ΓΕΩΡ. Ε. ΣΤΑΒΟΥΛΗ

Πλατ. 'Αγ. Σπυρίδωνα

'Αργοστόλιον

Ἀπὸ τὰ διαμάντια τῆς Λαϊκῆς μούσας μας

Οἱ περιφημες

Κεφαλονίτικες ρίμνες



Γιὰ νάσαι ἀσυγκίνητη, μιὰ θάναι ἢ ἀλήθεια
μιὰ πέτρα βῆχης γιὰ καρδιά, κακούργα μὲς στὰ στήθια!

Ἀγάπησα νῶχω ζωὴ, ἀλλὰ ζωὴ δὲν ἔχω,
σὰ δέντρο μὲ κλαδεύουνε καὶ κλαδεμούς δὲν ἔχω!

Θὰ πάρω λόγγους καὶ βουὰ κι' ἀγρίμια θὰ ρωτήσω,
μήπως μοῦ βροῦν τὸ βότανο γιὰ νὰ σέ λησμονήσω.

Βασιλικὸς μυρίζει ἐδῶ! Ἡ ἀγάπη μου διαβαίνει
κι' ἀφήστετέ με νὰ τῆ δῶ, μιὰ κι' ἡ ψυχὴ μου βγαίνει.

Αὐτὰ τὰ τραγουδάκια μου ποῦ λέω στὸν ἀγέρα
καλύτερα νὰ τᾶλεγα σὲ χήρας θυγατέρα!

Ἐγὼ γιὰ τὴν ἀγάπη σου καὶ γιὰ τὴν ὀμορφιά σου,
θὲ νὰ βαφτίσω μιὰ μικρὴ νὰ δώσω τ' ὄνομά σου!

Ἀγάπη ποῦχα κι' ἔχασα ἀφ' τὴν ἀνεμυαλιά μου,
τώρα τῆ βλέπω μ' ἄλλονε καὶ καίετ' ἡ καρδιά μου!

Τῶν Κοκολάδων τὸ νερὸ εἶναι γιομάτο βδέλλες,
τὸ πίνουν οἱ Κοκόλενες καὶ κάνουνε κοπέλλες!

Ὁ Δήμαρχος στὴν Ἔρυσσο ἀφ' τὸ πολὺ φαί,
χορεύει σὰ τὸν γαίδαρο, κουτράει σᾶν τραί!

Ἄν θέλεις νὰ τὰ φκιάσουμε φέρε μ' ὀχτῶ προβάτες
νὰ τίς ξεδέψω τσι Τρινές σὰ βάλουμε ἀργάτες!

Ἡ πούρβερη τὸ πρόσωπο, πῶς τὸ κατασκευάζει;
Σᾶν κόττα τὸ Μαγιαπριλο ποῦ ξαναπουπουλιάζει!

Κόσμον πολὺν ἐγύρισα καὶ νύχτες μὲ φεγγάρι
μὰ δὲν ἀπάντησα παπὰ μὲ κόκκινο ζωνάρι.

Οἱ δυὸ παπάδες τοῦ χωριοῦ θὲ νὰ μὲ ἀφορέσουν,
ὄσα τσοῦ δώσω δυὸ ἀρνιά γιὰ νὰ μὲ συχωρέσουν!

Βλέπετ' αὐτὸν τὸν μπροστινὸ, ὅπου φορεῖ ρολοί,
στὸ σπίτι του γιὰ τὸ ψωμὶ πιάνουνε... μοιρολόι!

Εἶδα πολλοὺς τσι Βόθικες γαιδάρους στὴν ἀράδα
καὶ μὲ γαιδουροπόδαρα νὰ φκιάνουν τὴν ἀλιάδα!

Ἐγύρεψα νὰ παντρεφτῶ στὸ βουλιασμένο Ρίφι,
μὰ ἦταν λίγα τὰ προικιά κι' ἀλλοίθωρη ἡ νύφη!

Ἡ νύφη γιὰ τὴν πεθερὰ κερί τσ' Ἀγίους τάξει,
κι' ἡ πεθερὰ τῆ νύφη τῆς βλέπει κι' ἀνατριχιάζει!

Ἡ νέα θέλει τὰ φιλιὰ κι' ἡ παντρεμένη χόδια,
κι' ἡ χήρα θέλει πότιομα μερόνυχτα καὶ δράδουα!

Ἡ νύφη γιὰ τὴ πεθερὰ πόσα καμάρια κάνει;
καὶ δέεται στὸν Ἄγιο τῆ νύχτα νὰ πεθάνει!

Ποιὸς εἶδε, ποιὸς πάτησε σκαντζόχοιρο μὲ φέσι,
καὶ ποιντικὸ μὲ τὸ δρακὶ κι' ἀκρίδα μὲ βελέσι!

Ἀπόψε γάμος γίνεται καλῆς καὶ βλογημένος,
ἡ νύφη εἶναι στραβόκολλη καὶ ὁ γαμπρός σπασμένος!

Σὰς τάζω δύο στρώματα μ' ἀσφαλαχτοὺς καὶ βάτους
νὰ πέφτετε, νὰ σκουίζετε κι' ἐσεῖς ὡσὰν τοὺς γάτους!

ΜΕΤΑ ΤΡΙΚΟΝΤΑΕΤΙΑΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1994

Κατέπιν ἀόκνων προσπάθει
ὦν, τῶν ἀπὸ τῶν σεισμῶν τοῦ
1953 μέχρι καὶ τοῦ νῦν σωτη-
ρίου ἔτους 1994 διατελεσάν-
των δραστηρίων Βουλευτῶν τοῦ
νομοῦ μας, κατατίθεται ὁ θεμέ-
λιος λίθος διὰ τὴν ἀνοικοδό-
μησιν τῶν προσεισμικῶν φυλα-
κῶν μας.

Εἰς τὴν σεμνὴν ταύτην τελε-
τὴν θὰ παραστώσιν οἱ ὑπευρ-
γοὶ κ.κ. Ἀποκοιμημένος καὶ
Ἰπναράς, συνοδεύοντες τὸν
Πρωθυπουργὸν κ. Νάνι—Νάνι!

ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΧΡ. ΒΟΥΝΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
ΡΕΝΑ Χ.ΒΟΥΤΣΙΝΑ(ΒΟΥΝΑ)

ΣΥΝΔΡΟΜ. ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ:
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Γιὰ Δήμους, Κοινότητες,
Τράπεζες, Σωματεία,
Ὄργανισμοὺς καὶ Ἐπι-
χειρήσεις Δρχ. 200
Γιὰ Ἐπιστήμονες καὶ Ἐμ-
πόρους γενικὰ . . Δρχ. 100
Γιὰ Ὑπαλλήλους καὶ Ἐρ-
γάτες Δρχ. 60
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἀμερικῆς Δολλάρια . . 10
Λοιπῆς Χώρες λίρες Ἀγ-
γλίας 4
Γερμανίας Μάρκα 40
Οἱ συνδρομῆς ἀπαραίτητα
προπληρώνονται

Ἀλληλογραφία καὶ Ἐμβάσματα

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Κ. ΧΡΗΣΤΟΝ ΒΟΥΝΑΝ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΝ «ΦΑΝΟΥ»
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΣΤΡΩΝ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΗΘΟΓΡΑΦΙΕΣ

Η ΘΕΟΣΕΒΕΣΤΑΤΗ ΚΑΙ ΕΝΑΡΕΤΗ ΘΕΟΠΡΕΠΗ

Με γεμάτες τις τσέπες δολάρια, γύρισε ο Γεράσιμος από την 'Αμέρিকা. Με «γιές», με «Οκέϋ», με τη φαλακρίτσα του, τ' άσπρα του μαλλιά βαμμένα κατάξανθα, με την κοιλίτσα του στολισμένη με μισή όργυα χοντρή χρυσή άλυσσίδα, με τὰ δαχτυλίδια του, τις πέννες του και με γραβάτες, που θυμίζανε παντιέρες του διεθνούς σηματολογίου.

Όσο για τὰ χρονάκια του έλεγε πώς ζυγώνει στὰ... ήντα, χωρίς όμως ν' ακούγονται εἰ δυὸ προηγούμενες συλλαβές. 'Αλλ' οἱ μαννάδες που εἶχανε κόρες τῆς παντρείας δὲν γνοιασθήκανε νὰ εξακριβώσουνε ἂν ὁ Γεράσιμος πλησίαζε στὰ ἐξήντα ἢ στὰ ἑβδομήντα χρονάκια του.

Σὰ μάννες πρακτικὲς καὶ λογικὲς, λογαριάζανε τὰ ντόλλαρς του καὶ τὰ χρυσάφια του καὶ γιὰ τοῦτο... σημαιοστολίζανε τις κόρες τους καὶ τὸν καλούσανε στὰ σπίτια τους γιὰ νὰ διαλέξη.

Όμως ὁ Γεράσιμος ἦτανε δῦσκολος στὴν ἐκλογή τῆς μελλούσης συμβίας του, γιὰ ν' ἀπολαύσει τὰ... νειάτα του καὶ τὴ δροσιά του. Κι' ὅλο ἀνάβαλλε γιὰ ἀργότερα, ἀρνούμενος πολλὰ προζενειά.

Διότι ἤθελε τὴ νύφη νὰ εἶναι καὶ ὀμορφὴ καὶ νεὰ καὶ νοικοκυρὰ καὶ κάτι νὰ ἔχη, ἀλλὰ πρὸ παντὸς νὰ μὴ ἔχη πρᾶσι ἄλλο φιλί, παρὰ μονάχα τὸ μητρικό.

Γι' αὐτὸ καὶ κύλισαν παραπάνω ἀπὸ ἕξι μῆνες ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν του στὸ χωριὸ του στὴν Κεφαλονιά καὶ ἐξάπλησ ὅλο τὸ ἀπόθεμα τῆς νυφικῆς τοῦ χωριοῦ του βιτρίνας, χωρίς νὰ βρῆ καὶ ν' ἀγοράσῃ με τὸ χρυσάφι του καὶ τὰ ντόλλαρς του,

τὰ ἀναζητούμενο σαρκικό του ἐμπόρευμα.

Γιατὶ σὰ στενὸς τοῦ χωριοῦ του ὁ κύκλος, ἔπαιρνε δελτίο εἰδήσεων ἀπὸ τις ἀντίζηλες καὶ γιὰ ὅλες εἶχε μάθει κάποιον τοῦ παρελθόντος μεγάλο ἢ μικρὸ σύγγεφο, πὺ σκίαζε τὸν ὀρίζοντα τοῦ προηγούμενου ἐρωτικοῦ βίου τους, ἔνῳ ὁ Γεράσιμος ἤθελε τὴ σύντροφόν των ἐρωτικὸν του Κυθήρων θεοσεβέστατη, ἐνάρετη, νοικοκυρὰ καὶ πρὸ παντὸς ἀσπιλη καὶ ἀμόλυντη.

Άσχετα, ἂν ἐκεῖνος γύρισε ἀπὸ τὴν 'Αμέρিকা με συχνολογία ἀπὸ παράσημα τῆς θερμολογίας δράσης του, ἐκτὸς τῶν ἄλλων προσόντων του, τὰ ὅποια περιττεύει νὰ σὰς παραθέσουμε.

Καὶ σὰ τέτοια τοῦ προξενώσανε τὴ δίδα Θεόπρεπη ἀπὸ ἕνα ἄλλο ἀλαργινὸ χωριὸ τῆς Κεφαλονιάς, στὸ ὅποιο δὲν φτάνανε οἱ κεραεῖς τῶν φαρμακογλωσσῶν τοῦ χωριοῦ του.

Τῆς δὲ δίδος Θεόπρεπης ἡ ἐμφάνιση ἐνθουσίασε τὸν Γεράσιμον. Τὰ εἴκοσι χρόνια τῆς τὰ βρῆκα... ταιριαχτὰ στὰ ἀνεξακριβώτα... ἦντα του!.. Καὶ κέντεψε νὰ παραλογίσῃ ἀπὸ τὴ χαρὰ του μαθαίνοντας πὺς ἡ Θεόπρεπη σὲ δυὸ μονάχα πόρτες μπαινόβγαίνε, στὸ σπιτιοῦ τῆς καὶ στῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ τῆς.

Πονηρὸς ὅμως, ὁ χρυσόφορος «Μπρούκλινς» ἀκόμα κι' ἀπὸ τὸν παπὰ τοῦ χωριοῦ τῆς Θεόπρεπης, πῆγε καὶ πῆρε τηλεφοβίτες. Ὁ ὅποιος τοῦ μίλησε με τὰ καλλίτερα λόγια γιὰ τὴ Θεόπρεπη, μόνο πὺ θέλησε νὰ τὸν ἀποτρέψῃ, γιὰ τὴν ἀπόστασιν πὺ χωρίζε τὰ... ἦν-

τα του ἀπὸ τὰ εἴκοσι χρόνια τῆς νύφης.

'Αλλ' ὁ Γεράσιμος οὔτε τὴ μεσόκοπη ἡλικία τοῦ παπὰ λογάριασε, οὔτε πὺς τοῦ μιλοῦσε με δυσφορία γιὰ τὸ ἔχανε τὴ πιὸ πιστὴ, εὐλαβικὴ κι' ἐνάρετη κοπέλλα τῆς ἐνορίας του, οὔτε πὺς ὁ παπάς ἦταν ἐξομολογητὸς κι' ἡ Θεόπρεπη πῆγαινε ἀκόμα καὶ τοῦ σιγίριζε καὶ τὸ κελλί του. Παρὰ πῆρε φόρα γι' ν' ἀποκτήσῃ μιὰν ὥρα ἀρχήτερα τὸν θησαυρὸ κι' ἀξίωσε ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῆς καὶ τὸ παπὰ τὴν ἐρχόμενη Κυριακὴ νὰ τοὺς βάλουν τὰ στέφανα.

Καὶ οἱ μὲν γονεῖς τῆς Θεόπρεπης δὲν φέρανε καμμίαν ἀντίρρηση, ὁ παπάς ὅμως κεν τσοτάθηκε με τὸ δικαιολογητικὸ πὺς πρέπει νὰ περάσῃ λίγος καιρὸς, γιὰ νὰ γνωρισθοῦνε. Καὶ μόνο ἡ θεοσεβέστατη κι' ἐνάρετη νύφη, σήκωσε τῆς ἐπαναστάσεως τὴν παντιέρα.

Θὰ μὰς βάλουνε τὰ στέφανα τὴν Κυριακὴ, ἀλλὰ πρῶτα θὰ μοῦ βάλῃς στὸ ὄνομά μου, στὴ Τράπεζα πενήντα χιλιάδες δολλάρια. Ὁ δὲ Γεράσιμος βρῆκε νὰ ἐκτιμήσῃ ἄλλο ἕνα ἀκόμα ἀπὸ τὰ προσόντα τῆς λευκῆς καὶ ἀσπιλῆς Θεόπρεπης, τὴ λογικὴ τῆς!. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα, μαζί με τὸν ἀρραβῶνα, τῆς παράδωσε τὸ βιβλιάριο με τὴ κατάθεσιν.

Χωρὶς οἱ φαρμακογλωσσῆς τοῦ χωριοῦ τῆς Θεόπρεπης νὰ προλάβουνε μαζί του νὰ γνωρισθοῦνε. Καὶ νὰ κάμουνε στὸ Γεράσιμον τις καθημερινὲς ἐκπομπὲς τους πρὸς τὸν Θεόπρεπης, κελλίου, Ὀρθρου κι' Ἐσπερινῶν, με ὀπαρτήτητα τὴν παρουσία κοντὰ τὸν μεσόκοπο κι' ἀνύπαντρο παπὰ τῆς

ΔΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΡΟΥΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΘΥΡΛΟΥΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΑΚΑΤΑΝΙΚΗΤΟΙ ΛΗΞΟΥΡΙΩΤΕΣ

“Όπως μάς ιστορεί ο Πολύβιος, ούτε ο Φίλιππος ο Μακεδών ηγούμενος των Μακεδόνων, Ἀχαιῶν, Μεσσηνίων καὶ Ἑπειρωτῶν, δὲν μπόρεσε νὰ κυριεύσῃ τὸ ὄχυρον τῆς Πάλλης, τὸ ὅποιον ὑπερασπίζανε μερικὲς ἑκατοντάδες πρόγονοὶ τῶν σημερινῶν κατοίκων τοῦ Ληξουριῶ.

Ἐκατοντάδες οἱ τριήρεις τῆς ἡγεμόνα τῶν Μακεδόνων καὶ περὶ τὶς δέκα χιλιάδες φαλαγγίτες καὶ σύμμαχοί τους, μὲ πολιορκητικὲς μηχανές, μὲ μανία καὶ λύσσα, δὲν κατάφεραν νὰ γουστίσουν τοὺς ὀλιγαριθμούς, ἀλλ’ ἀκατανίκητους Ληξουριώτες.

Τῆς δὲ ἄφραστης τούτης ἀντιστάσεως τῶν ἀρχαίων κατοίκων τῆς Πάλλης ἐναντίον τῶν σαρωτικῶν ἐκστρατειῶν τοῦ Φιλίππου, σὰς παραθέτουμε τὴν σχετικὴν περικοπὴν τοῦ Πολύβιου:

«... Ἀφοῦ δὲ ἂ πρὸς τὴν παλιόριαν ἠτοιμάσθησαν, τὰ εὐλαδικῆς κί’ ἐνάρετης κέρης.

Μὲ τὸ καλὸ λοιπὸν γινήκανε καὶ οἱ γάμοι καὶ οἱ νεόνυμφοι μῆκανε στ’ αὐτοκίνητο καὶ κατεβήκανε στ’ Ἀργοστόλι γιὰ νὰ περάσουνε τὸ μῆνα τοῦ μέλιτος στὸ πιὸ πολυτελὲς ξενοδοχεῖο τῆς πρωτευούσης τοῦ νησιῦ.

Χωρὶς σὸ μεταξύ ὁ Γεράσιμος, οὔτε στὰ χεῖλη νὰ ἔχη φιλήσῃ τὴ ντροπαλὴ καὶ χαμηλοβλεπούσα συμβία του, ποὺ ὅπως νόμιζε μόνο τοῦ πατᾶ τὸ χεῖρ πῶς θὰ εἶχε φιλήσει καὶ στ’ ἀφτιά της θὰ ἤχουσαν ψαλμοὶ καὶ τροπάρια.

Γι’ αὐτὸ καὶ μπροστὰ στοῦ Ἰγέρου τὸ κρεβάτι δὲν ἤξερε πῶς ν’ ἀρχίσῃ, γιὰ νὰ πονηρέμῃ στὰ ἐπακόλουθα, τὴ θεαφθευμένη καὶ ντροπαλὴ γυναῖκοῦλα του.

— Δὲν μοῦ λὲς Θεοσπρέπη μου, μήπως ἢ μάννα σου, σοῦ εἶπε τίποτα γιὰ τὴ πρώτη τεύτη νύχτα τοῦ γάμου μας;

Ξας τὰ βέλη καὶ τοὺς πετροβόλους κατὰ τοὺς τόπους τοὺς ἐπιτηδεῖους ἵνα οἱ πολιορκηταὶ ἐμποδίζωσιν τοὺς πολιορκημένους, ὁ Φίλιππος ἐνθαρρύνωνας τοὺς Μακεδόνας, ἐπλησίασεν τὰ μηχανὰς εἰς τὰ τεῖχη καὶ ἐπεχείρησε τὴν κατασκευὴν ὑπὸ νόμων...».

Μὰς δίνει κατόπιν τὴν περιγραφὴν τῶν λυσσαλέων ἐπιθέσεων τῆς στρατιᾶς τοῦ Φιλίππου καὶ καταλήγει ὁ Πολύβιος μὲ τὸν Ληξουριώτικο θρήμβο:

«... Ὁ δὲ Βασιλεὺς βλέπων τοὺς ἀρχηγούς ἀποδειλιῶντας καὶ πλείστους Μακεδόνας τραυματίας ἀποστὰς τῆς πολιορκίας, ἐβουλεύετο μετὰ τῶν φίλων περὶ τοῦ πρακτέου...».

“Όπως δὲ σχολιάζει κί’ ὁ ἱστορικὸς μας Ἰωάννης Κωστής Λοβέρδος, τὴν ἀξιθαύμαστη παλληκκορία τῶν προγόνων κατοίκων τοῦ Ληξουριῶ:

«... προκίπτει ὅτι οἱ Παλεῖς ἀπεδείχθησαν ΑΤΡΟΜΗ-

— Κάτι μοῦ εἶπε Μεμᾶ μου!...

— Ἐ, τότε μὴ ντρέπεται καὶ χαμηλώνεις τὰ μάτια σου, κατεργάρα!...

— Ὅχι, Μεμᾶ μου, ἀλλὰ σκέφτομαι.

— Δηλαδή;

— Νά, Μεμᾶ μου, νὰ ἐφαρμόσω τὰ ὅσα μοῦ εἶπε ἢ μάννα μου, ἢ τὰ ὅσα μοῦ ἔμαθε ὁ παπάς;

Ὁ δὲ Γεράσιμος, καταλαβαίνοντας ὅσα θὰ ἔπρεπε πρῶτα νὰ καταλάβῃ. Κί’ ἀφοῦ εἶχε πληρώσει μὲ πενήντα κελλαριστὰ χιλιάρικα σὲ δολλάρια τὸ θησαυρὸ ποὺ ἀγόρασε, προτίμησε νὰ μὴ καταλάβῃ!... Μόνο πήρε τὴ θεοσεβέστατη κί’ ἐνάρετη γυναῖκοῦλα του κί’ ἐγκαταστάθηκαν ὀριστικὰ στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ βρῆται μακριὰ ἀπὸ τὰ τροπάρια, τοὺς ψαλμούς καὶ τὴν θεία Κατήχηση τοῦ παπᾶ τοῦ χωριοῦ της.

ΤΟΙ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΟΙ! Διότι, πολιορκούμενοι κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ὑπὸ φοβερὰς δυνάμεως, μεγαλυθυεῖσης ἐκ τῶν προσελθόντων συμμάχων τῶν Μακεδόνων, οὔτε ΑΠΕΔΕΙΛΙΑΣΑΝ, οὔτε ἐνέδωσαν εἰς τὰς περὶ εἰρήνης προτροπὰς τοῦ Φιλίππου...».

Καὶ τελειώνει τὸ σχετικὸ του σχόλιο ὁ Λοβέρδος:

«... Ἄρα πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ πολιορκούμενοι ἀντέταξαν ἀνυπερνήκτον ἄμυναν καὶ ὅτι ὁ Φίλιππος καὶ οἱ σύμμαχοί του κακῶς ἔχοντες καὶ ἀποθαρρυνθέντες, κρίναντες δὲ δυσχερὲς καὶ ἴσως ἀδύνατον τὸ ἐγχείρημα, κατέλιπον τοῦτο...».

Αὐτὰ κατὰ λέξη μὰς ἀναγράφουν οἱ ἱστορικοὶ μας γιὰ τὴν ἀνυπέβλητη ἀντίσταση τῶν κατοίκων τῆς Πάλλης στὴν ἐπίθεση τοῦ Φιλίππου. Ἐνῶ ὅμως ἀναβιδάζουν τὶς πολιορκητικὲς δυνάμεις σὲ δέκα χιλιάδες εὐπειροπόλεμους ἄνδρες, ἐφωδιασμένους μάλιστα μὲ τὰτελειότερα πολεμικὰ σύνεργα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δὲν μὰς λένε πόσοι ἦσαν οἱ γενεῖοι ὑπερασπιστὲς τῆς ἠρωικῆς πόλεως.

Ἀλλὰ γιὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν κατοίκων τοῦ παλαιοῦ Ληξουριῶ μιλοῦνε τὰ ἀπομεινάρια τῶν ἀρχαίων τευχῶν του. Ἡ ἔκτασι τῶν ὁποίων δείχνει ὅτι ἡ ἀρχαία Πάλλη, ἦταν μὲ κρῶτερη τοῦ σημερινοῦ Ληξουριῶ. Κ’ ἀφοῦ τὸ σημερινὸ Ληξουριῶ αἰσθηθεῖ περὶ τοὺς τέσσαρες χιλιάδες κάτοικους, ἀσφαλὲς ἢ Παλαιὰ Πάλλη θὰ εἶχε λιγώτερος.

Ἄν λοιπὸν, ἀπ’ αὐτοὺς ἀφαιρέσουμε τοὺς γέρους, τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ, μόνον μερικὲς ἑκατοντάδες θὰ βροῦμε στὰ χαμηλὰ τεῖχη τῆς ἀρχαίας Πόλεως, ν’ ἀποκρούσῃν καὶ νὰ καταντροπάζουν τὶς πάνοπλες δέκα χιλιάδες τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν συμμάχων τους.

Ὅστε ἡ ἀκατανίκητη Ληξουριώτικη παλληκκορία ἄποτελεῖ μὴ περιλαμπρὴ σελίδα τῆς Κεφαλονίτικῆς ἱστορίας, ποὺ λίγες τέτοιες συναντοῦμε στὸ κύλισμα τῶν αἰώνων.

Εἶναι κατ’ τὸ ἀξιοθαύμα-

ΠΑΛΛΗΚΟΡΙΑ
 ΗΜΕΣ ΕΙΜΕΝ ΤΗΣ ΠΑΛΛΗΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΑΠΟ ΟΣΑ ΜΑΣ ΑΦΗΓΟΝΤΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΕΝΑΣ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟΣ ...ΔΙΑΟΛΟΣ

“Ένα μεσημέρι του περασμένου Αύγουστου καλέσανε έπειγόντως στα Περατάτα τόν φίλο μας γιατρό κ. Μαρίνο Μαγουλάν.

—“Έλα, γιατρέ, γλήγορα στο χωριό μας γιατί ό Λιάς πεθαίνει.

—Τί έπαθε, μωρές παιδιά, ό καημένος ό Λιάς;”

—Βάλε μπροστά να φύγουμε και στα λέμε στο δρόμο.

Κι, όπως τ' αυτόκίνητο έτρεχε ό καλός γιατρός μας άκουσε τ' άπίστευτα κι' άνεξηγήτα. Τό γίωμα ό Λιάς έκασε σά χριστιανός στο τραπέζι. “Έφαγε τήν αλιάδα του, έπια τά ποτηράκια του και για να χωνέψη προτού ξαπλώσει βγήκε για να κάμη και τό σουλάτσο του.

—Λοιπόν;

—Λοιπόν, γιατρέ μου, κάτι διαολικό θάδε.

—Δηλαδή;

—Τόν είδανε να γυρνάνη τά μάτια του, σά νάβλεπε μεσημεριάτικα τόν τρισκατάρατο κι' όπως προσπάθησε να κάμη τό σταυρό του, έπεσε σύξυ-

στο κα σχεδόν άπίστευτο γι' αυτό και στην αφήγησή μας σας παραθέτουμε τις σχετικές αιώσιες τών ιστορικών μας περικοπές. Δίπτι υπάρχουνε και Θωμάδες!...

Και οι όποιοι πολλές φορές ίσχυρισθήκανε ότι εις τις «Ιστορίες και Θρύλους» τής δοξασμένης Κεφαλονίας μας γαρνιζουμε και σερβίρουμε κατασκευάσματα τής φαντασίας μας, χωρίς να έχουνε καμιά παραδοσιακή ή ιστορική βάση.

λος!...

—Μωρέ μήπως και παραείχε σκόρδα ή αλιάδα που έφαγε και παράπια για να σβήση τή φλόγα της;

—Μά δέν ξέρεις γιατρέ μου, πόσο συντηρητικός και λογικός είναι σ' όλα του ό καημένος ό μπάμπια Λιάς;

Και τό μυστήριο έμεινε μυστήριο, μέχρι που φτάσανε στα Περατάτα κι' ό γιατρός τά κατάφερε να συνεφέρει τόν λιπόθυμο Λιά.

Κι' μόλις κάπως συνήλθε ξαναγούρλωσε τά μάτια του κι' από τό παρεθύρι του κύταξε προς τή μαλάθρα τ' άσβέστη.

—Τί κυττάς τρομαγμένος ‘Ηλία;

—Γιατρέ μου, μέσα στη μαλάθρα, με καταλαβαίνεις, στο μεγάλο λάκκο που μαλάζουμε τόν άσβέστη, είδα τόν ίδιο τό διάολο.

—Μές στον άσβέστη είδες τό διάολο;

—Ναί, γιατρέ μου! Τό τραγοκεφάλι του, τά τραγογένεια του και τά τραγίσια του κέρατια, με τό συμπάθειο, να σουλατσάρουνε στην έπιφάνεια τής μαλάθρας.

Και με τήν εξήγηση τής άνεξηγήτης λιποθυμίας τού καλοκάγαθου Λιά, όλοι οι συγγενείς κι' οι φίλοι του που παραστέκανε, ξελιγώθηκαν από τά γέλια.

—Μωρές γελάτε, όπου εγώ ό φτωχός κόντεπα να πεθάνω από τόν τρέμο μου; ‘Άλλ' οι συγγενείς και οι φίλοι τού Λιά άνάμεσα στα χαχανητά και τά γέλια τους εξήγησαν και στον γιατρό.

Τήν ώρα που τρέξαμε να σηκώσουμε τόν Λιά που έπεσε σύξυλος, άκούσαμε και μελάσματα.

—Κι' είδαμε κι' έμεις ένα

τραγοκεφάλι με δυό κέρατα να έξέχυσε και να κουινώντα: στη μαλάθρα τ' άσβέστη.

—‘Άλλ' άκούσαμε τόν τράγο και να μελαΐζη!...

‘Ο δέ πανέξυπνος γιατρός μας δέν χρειάσθηκε ν' άκούση και τή συνέχεια.

Ξελιγώθηκε από τά γέλια και μόνον όταν κάπως καλμάρησε ρώτησε τίνος ήτανε ό τράγος, που έπεσε στον άσβέστη.

Κι' όταν άκουσε πώς ήτανε τού γείτονα και φίλου τού Λιά, τού Μαστρόκαλου, για να τόν πειράξη τού είπε:

—Δέν σου τόχω πεί, μωρέ Λιά, να φυλάγεσαι από τόν Μαστρόκαλο, γιατί είναι διάολος και ποτέ καλό δέν πρόκειται να σου κάμη; ‘Άλλα ό Λιάς που είχε συνέλθη και γελούσε τώρα κι' ό ίδιος, διαβεβαίωσε τόν γιατρό:

—Μά, αν ήθελε, γιατρέ μου, ό Μαστρόκαλος να μου κάμη καμιά διαολιά δέν είχε άνάγκη να βάλη τόν τράγο του γι' άντιπρόσωπο.

Και με τήν έξυπνη άπάντηση τού Λιά, παρ' όλιγο οι παριστάμενοι, άλλα κι' ό ίδιος ό γιατρός Μαγουλάν να λιποθυμήσουνε ομαδικά από τά πολλά γέλια.

ΘΛΙΒΕΡΗ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ

Πάει!.. ‘Η μογιά σου πέ-
(ρασε
και φράγγο πιά δέν πιάνεις,
μέ... όσα σοβατίσματα,
στολίσματα κι' άν κάνης!

ΓΙΑ ΚΩΒΑΛΕΤΙΟΣ
ΕΠΙΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΡΕΥΝΗΣΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Κι' από λουλουδι ξωτικό
ή σά μπουγαρινάκι
τώρα, φτωχή, καπάνησες
...διφραγγο τό ματσάκι.

— Δέν πρόκειται νά πολιτευθῆ ὁ κ. Μοθωνιός —

Ἐλάβαμε καί εὐχαρίστως καταχωροῦμε τὴν κατωτέρω φιλικὴ ἐπιστολή:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ἐν Ἀθήναις 23—10—64

Ἀγαπητὲ μου κ. Βουνᾶ,

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμότατα γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ «Φανου» σας. Χαίρομαι τὸ κέφι σας, τὸ σπιρτόζικο χιούμορ σας, τὰ καλοκάγαθα πειράγματά σας ἔχετε ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΑ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ καί χρόνια ὀλόκληρα ἀποτελεῖτε τὴν πιὸ ζωντανὴ ἀπόδειξιν πὼς στὴν Κεφαλονιά μας δὲν «ἔσβυσε τὸ ἄλλον ὕδωρ». Σᾶς εὐχαριστῶ καί σας παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰ πιὸ ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐνὸς φίλου κ' ἂν θέλετε συναδέλφου.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς κάνω μιὰν ὑπεύθυνη δήλωσι, τὴν ὁποία σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ παραβλέψετε. ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΣΚΕΦΘΗΚΑ ΝΑ ΠΟΛΙΤΕΥΘΩ. Μοῦ ἀρκεῖ ἡ χαρὰ, ἡ τιμὴ καί ἡ εὐνοία τῆς τύχης νὰ εὐρίσκωμαι κοντὰ στὸν ΓΕΩΡΓΙΟ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ εἴκοσι τρία ὀλόκληρα χρόνια. Καί σᾶς βεβαίω πὼς, παρὰ τὶς προσδοκίαις καί τὶς τυχὸν εὐχὰς ἐχθρῶν καί ἀσπόνδων φίλων, θὰ εἶναι μακρὰ καί γόνιμος ἡ παρουσία ΤΟΥ στὸν δημόσιον βίον τῆς χώρας.

Ἄν τὸ ἐνδιαφέρον μου γιὰ τὴν ἰδιαίτην Πατρίδα μας δίδει λαθὴ σὲ παρεξηγήσεις θέλω νὰ πιστεῦω, πὼς ἐσεῖς τούλαχιστον, μπορεῖτε νὰ μοῦ ἀφήσετε ἕνα περιθώριον ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΟΥΣ ΑΓΑΠΗΣ, γιὰ τὸν τόπον ποῦ γεννήθηκα, ἔζησα τὰ παιδικὰ μου χρόνια καί ποῦ στὰ χῶματά του ἀναπαύονται οἱ γονεῖς μου.

Γράφετε: «Αἰ ἐπαφαί του μετὰ τοπικῶν παραγόντων». Ἀκριβῶς σὲ κάθε ταξίδι μου αὐτὸ ἀποφεύγω. Καί ἂν βλέπω ὑπηρεσιακοὺς παράγοντες, εἶναι μόνον γιὰ τὴν προώθησιν τῶν τοπικῶν ζητημάτων.

Σᾶς παρακαλῶ, φίλε Κύριε Βουνᾶ, νὰ δεχθῆτε τὴ σαφὴ δήλωσί μου πὼς δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ πολιτευθῶ.

Προσπαθῶ, μὲ τὶς μικρὰς μου δυνάμεις, νὰ βοηθῆσω τὸν τόπον μας καί περιμένω ἀπὸ σας καί μερικοὺς καλοὺς φίλους, τὴ φιλικὴ τους κατανόησι, ἔτσι ποῦ νὰ μὴ με ἀδικοῦν καί νὰ μειώνουν τὸν ἐνθουσιασμό μου.

Μὲ τὰ πιὸ φιλικὰ μου αἰσθήματα
ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΟΘΩΝΙΟΣ

ΣΗΜ. «ΦΑΝΟΥ»:

Εὐχαριστοῦντες τὸν φίλον κ. Μοθωνιὸν γιὰ τὰ καλά του λόγια, πιστεύουμε πὼς σὺν πνευματικὸς ἀδελφός, ἔχει διαπιστώσει πὼς συνεχίζομε τὴ Σατιρικὴ παράδοσιν τοῦ ἱεροῦ μας, χωρὶς φόβον καί πάθος.

Κι ἀπὸ τὴν τιμητικὴν καί γιὰ τὸν ἴδιον καί γιὰ τὴν Κεφαλονιά μας θέσιν-ποῦ βρίσκεται σήμερον θὰ συνεχίσῃ τὴν πολυτιμὴν βοήθειάν του γιὰ τὴν προώθησιν καί ἐπίλυσιν τῶν τοπικῶν ζητημάτων μας.

ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ
ΚΙ' ΕΕΥΠΝΗ

Σιγανοπαδίτσα

Ἐὰν ἐσὺ κοπέλλα μου,
κουνοῦσες τὴν οὐρά σου,
δώδεκα λόχους θαυμαστῶν
γονατιστοῦς μπροστά σου!
Θὰ ἐβλεπες νὰ πέφτουνε
νὰ σε παρακαλοῦνε,
μηνάχα τὶς πατούσες σου
ν' ἀφίσσης νὰ φιλοῦνε!

Μάχεις μυαλῶ σὺν ὁμορφιά
καί δὲν εἶσαι... κοτόπουλο!
Γι' αὐτὸ σεμνὰ καί ντροπαλὰ
μὲ πονηριὰ κυττᾶς ψηλὰ
μὴ πιάσης εἰς τὰ δίχτυα σου
κανένα... πριγκητόπουλο!

ΜΙΑ ΣΥΒΟΥΛΗ ΩΡΑΙΑ
ΣΤΟΝ ΦΙΛΟ ΠΑΠΑΝΤΡΕΑ

Περνάς καί τὸν Μυνηάουζεν
ἐσὺ στὰ παραμύθια
καί κατὰ λάθος μόνον λές,
ἴσως καί μιάν... ἀλήθεια!

Κάνε λοιπόν, σιὸρ Πρόεδρε,
καί κάπου - κάπου ἔργα,
μήπως στὸ τέλος ὁ Λαὸς
σ' ἀρπάξῃ μετ' ἡ... βέργα!

ΣΕ ΨΗΛΟΝΤΑΡΝΤΑΝΑ

Εἶσαι ψηλὴ κι' εἶμαι κοντὸς
κι' ὅπως καταλαβαίνεις,
ἀκόμα καί στὸ ξάπλωμα
μακρύτερη θὰ βγαίνης!

Κι' ὅταν μ'ἀνάβουν αἵματα
μὲ τούτα καί μετ' ἄλλα,
γιὰ νὰ σοῦ παίρνω τὰ φιλιὰ
θὰ θέλω καί μιὰ... σκάλα!

ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΥΜΦΗ

...ΑΝΥΜΦΕΥΤΗ

Ἐστρώσες τὴν Πλατεία μας
σὺν τὸν ὀδοστρωτήρα
κι' ὄλο βολτάρει ἡ φτωχὴ,
μὴν εἶρη τὸν... νηυστήρα!

ΠΑΚΩΒΑΤΙΕΩΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΗΦΟΥΝΙΟΥ

Κι' ὅταν χρονάκια μάτια
καί... ἄκαρπα βολτάρει
προτείνω «νυφομάρτυρος»
τὸν τίτλον πιά νὰ πάρῃ!

Γιὰ νὰ γελάτε Κεφαλονίτικα

ΒΑΛΕ ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΛΑΔΟΞΥΔΟ ΝΑ ΝΟΣΤΙΜΙΣΗ

Μ' όλονύχτια διάβαση, γισραζότανε εκείνα τὰ χρόνια το πανηγύρι τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, στὸ χωριὸ τῆς Κεφαλονιάς Καραβάδο.

Ἄλλὰ ἐκείνη τῆ χρονιά, τὰ οἰκονομικά δὲν ἐπιτρέπανε στοὺς ἐπίτροπους νὰ φέρσυνε τὸν Δεσπότη καὶ τοὺς Πρωτοψαλτάδες ἀπὸ τῆ πρωτεύουσα τοῦ νησιού.

Ἔτσι τὸ πανηγύρι τοῦ Καραβάδου γίνηκε φτωχικὸ καὶ μόνο τὸν παπᾶ τοῦ κοντινοῦ χωριού τῆς Λακύνθρας καλέσανε, γιὰ νὰ βοηθήσῃ στὴν όλονύχτια τὸν γέρο παπᾶ τους.

Παρ' ὅλη ὅμως τῆ πανηγυριάτικῆ τους μίζερια κι' ἀποβραδὺς κι' ὀλάκερη τῆ νύχτα καὶ τὰ χαράματα μὲ τὸν ὄρθρο ἢ ἐκκλησία ἦταν κατάμεστη ἀπὸ πιστὲς καὶ πιστούς. Κι' ἀπὸ τὸ χωριὸ τους ποὺ γιέρταζε, ἀλλὰ κι' ἀπὸ τὰ γύρω καπιτανοχώρια τῆς πανέμορφης Κεφαλονίτικης περιοχῆς Λιθαθοῦς.

Γι' αὐτὸ καὶ εἰς δυὸ παπάδες καὶ οἱ συγχωριανοὶ τους ψαλτάδες, εἶχαν ξελιγωγηθῆ γιὰ νὰ κάμουνε τῆ φιγούρα τους ψάλλοντας ἀδιάκοπα, πολὺωρα καὶ καλλικέλαδα.

Τόσο ποὺ οἱ δυὸ παπάδες κατὰ τὰ χαράματα κοντεύανε νὰ λιπεθυμήσουνε ἀπὸ τῆ προσπάθεια, τὴν κούραση καὶ τὴν ὀρθοστασία καὶ τότε ὁ παπᾶς τοῦ Καραβάδου, ἐθυμήθηκε πῶς ἀποβραδὺς ἢ παπαδιά του ἐμαγέρευε βοῖκο.

Εἶχε ἀγοράσει τῆ προηγούμενῃ μέρᾳ, κατεβαίνοντας στ' Ἀργαστῶλι ὀλόκληρη τὴν κολλάτσα ἐνὸς τετράπαχου βοδινού, ποὺ θάκανε μιὰ σούπα ποὺ θ' ἀνάστανε καὶ πεθαμένονε...! Καὶ ξέροντας πῶς ἢ παπαδιά του θὰ τὸ ἀνάβραζε

ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, γιὰ νὰ ἔξη νετάρη τὸ μαγέρεμα καὶ τῆς ρέστες δουλειῆς τοῦ νοικοκυριοῦ τῆς καὶ νὰ εἶναι ἐλεύθερη νὰ τρέξῃ τὸ πρωὶ στὴν ἐκκλησία τῆς καὶ νὰ χαρῆ τὸν παπᾶ τῆς, χοροστατοῦντα στὴν Θεία του Λειτουργία, φώναξε τὸν ἀνεψιὸ του:

—Ἔϋπνα, μωρὲ Παναγῆ καὶ σύρευε στὴν παπαδιά μου.

Ὁ δὲ μισοκοιμισμένος ἀπὸ τὸ ξενύχτι μικρὸς ἀνεψιὸς τοῦ παπᾶ, τρίβοντας τὰ μάτια του γιὰ ν' ἀνοίξουνε ἀπὸ τὸν ὕπνο κι' ἀνοίγοντας πηγᾶδι τὸ στόμα του γιὰ νὰ χασμουρηθῆ, πῆρε τὴν ἐντολὴ τοῦ παπᾶ μας:

—Πὲς στὴ θειά σου τῆ παπαδιάς, πῶς κι' ἐγὼ κι' ὁ παπᾶς τῆ Λακύνθρας κοντεύουμε νὰ πάθουμε ἀπὸ φαστήριο.

—Καὶ νὰ πάη νὰ φωνάξῃ, μπάρμπα, γιατρό;

—Τὸν κακό σου τὸν καιρό, μωρὲ μπόβολο.

—Παρὰ τί νὰ κάμῃ ἢ θειά μου;

—Πὲς τῆς, μωρὲ ἀναθεματισμένο, νὰ βάλῃ σ' ἕνα πιάτο ἕνα κομμάτι ψαχνὸ ἀπὸ τὴν κολλάτσα τοῦ βοῖκου, ὅπευ βράζει καὶ νὰ στὸ δώσῃ.

—Γιὰ νὰ τὸ φάω;

—Νὰ φᾶς, μωρὲ ἀφιλότιμε, τὰ σκίτσια σου καὶ τὰ πλεμόνια σου.

—Παρὰ τί νὰ τὸ κάμω;

—Νὰ μᾶς τὸ φέρῃς νὰ τὸ φάμε μὲ τὸν παπᾶ τῆς Λακύνθρας κι' ὕστερα πᾶς στὸ σπίτι καὶ σοῦ βάνει κι' ἐσένα νὰ ἢ θεία σου καὶ τρῶς τὸν περὶδρομο.

Ὁ δὲ μικρὸς πῆγε κι' ἦλθε σὰ πύραυλος στοῦ παπᾶ τὸ σπίτι, ἀλλὰ ἐκείνη τὴν ὥρα εἶνε σεισιὰ μπροστά στὴν Ἁγία Τράπεζα, ὁ μπάρμπαρς του. Ἔ-

τσι παράδωσε τὸ κομμάτι τῆς ὀλόπαχης κι' ὀλόφαχνης βρασμένης κολλάτσας στὸν παπᾶ τῆς Λακύνθρας.

Καὶ γύρισε σὺλιτριχὲς κι' ὀλορέντατος εἰς τῆ θειά του γιὰ νὰ περιδρομιάσῃ κι' ἐκεῖνος ὅπως τοῦ ὑποσχέθηκε ὁ παπᾶς.

Παίρνοντας τὸ πιάτο μὲ τὴν κολλάτσα, ὁ παπᾶς τῆς Λακύνθρας, τ' ἀκούμπησε στὸ κομὸ τοῦ Ἱεροῦ. Καὶ μὲ νοήματα πα- τοῦ ἔκανε, ὁ μετρητὰ στὴν Ἁγία Τράπεζα παπᾶ τοῦ Καραβάδου, βρῆκε καὶ σὺναξε μπροστά του τὸ ξύδι, τὸ λάδι, τῆ ρίγανη καὶ τ' ἄλατι.

Ἄλλ' ἦταν τόσο λαχταριστὴ ἢ κολλάτσα, ποὺ δυὸ κομμάτια ἔκοβε κι' ἕνα καταβρόχχιζε σχεδὸν ἀμάσητο.

Καὶ γιὰ νὰ τὸν ἀντισκόψῃ ὁ ἱερουργῶν παπᾶς τοῦ Καραβάδου καὶ χωρὶς νὰ προσέξῃ πῶς οἱ ψαλτάδες εἶχανε σταματήσει τὰ ψαλτικά τους κι' εἶτανε ἢ σειρά του νὰ ψάλλῃ, ξελιγωμένος καὶ μὲ ἀπόγνωση, βροντοφώνησε:

—Βάλε καὶ λίγο λαδόξυδο, μωρὲ παπᾶ μου νὰ νοστιμίση κι' ὕστερο τὸ καταπίνης σά... γλάρο!

Τὸ δὲ εὐλαβικὸ Ἐκκλησιασμά π' ἄκουσε τὴν ἀπεγνωσμένη ἐπίκληση τοῦ πεινασμένου παπᾶ του, ὄντες τὴν θυμάται, ἀκόμα ξελιγώνεται ἀπὸ τὰ γέλια!...

ΣΕ ΓΙΑΤΡΟ ΜΟΥ

Σὺν μ' ἐξουσίας ἐμβριθῶς διαβάσω σὴ μορφὴ σου, πῶς τοσοῦτο μου πῆρεσαι μὰ καὶ λιγάκι ντρέπεσαι γιὰ τὴν ἀκατοῦνα ποὺ θὰ με τὴν... διάγνωσῃ σου!

Σελίδες πού μόνον ὁ «Φανός» σᾶς χαρίζει

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΣΥΝΕΣΤΗΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΤΑΝΗΣΟΝ

Πρὶν ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια δυὸ Δικηγορικοὶ Σύλλογοι μαλώνανε ἀπὸ τὶς στήλες τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου γιὰ τὰ... πρωτεῖα. Ἄν ἡ θύμιση δὲν μᾶς ἀπατᾷ, ὁ ἕνας ἦταν ὁ Δικηγορικός Σύλλογος τῆς Ἀθήνας καὶ ὁ ἄλλος τῆς Σύρας. Καὶ δημοσίευσαν ἔντυπα κ' ἔγγραφα γιὰ νὰ ἀποδείξουν, πῶς ἦταν εἰ δυὸ πρωτοσυσταθέντες Δικηγορικοὶ Σύλλογοι στὴν Ἑλλάδα. Διεκδικούντες τὰ πρωτεῖα συστάσεως, γύρω στὰ τέλη τοῦ 1860. Κι' ὅμως μαλώνανε γιὰ ξένο... ἀχεράνα. Ἄφου τὰ πρωτεῖα ἀνήκουνε στὴν Ἑπτάνησο κ' οἱ πρώτοι Δικηγορικοὶ Ἑλληνικοὶ Σύλλογοι λειτούργησαν στὴν Κέρκυρα, στὴν Κεφαλονιά καὶ στὰ ρέστα τοῦ Ἰονίου Πελάγους νησιά. Τοῦτο σᾶς τὸ ἀποδείχνουμε ἀπὸ ἕνα ἀκόμα ἀδιάσειστο ντοκευμέντο τοῦ «Ἱστορικοῦ Ἑπτανησιακοῦ Ἀρχείου» μας, πού βρισκόμαστε δυστυχῶς στὴν ἀνάγκη νὰ τὸ πευλοῦμε. Τοῦ ἐντύπου τούτου τὸ κείμενον περιλαμβάνει τὰ κάτωθι:

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

Τοῦ 12ου Κοινοβουλίου τοῦ «Ἠνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων»

ἀριθ. Θ' ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Νόμος προνοῶν περὶ τῶν ἀναγκαίων μέσων πρὸς βελτίωσιν τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Σώματος τῶν Δικηγόρων καὶ Ὑποδικηγόρων.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Θεωρηθείσης τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ γίνωσιν εἰς τὸν περὶ τῶν Δικηγόρων καὶ Ὑποδικη-

γῶρων καθεστῶτα Νόμον, τροπολογήσει τινές, ἅς ἡ πείρα ἀπέδειξεν ἐπωφελεῖς δ' αὐτῆς παραδοχῆς βελτιώονος τρόπου ἐπιτηρήσεως καὶ πειθαρχίας, διὰ τῆ Ἐξουσία τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Προέδρου καὶ τῆς Ἐκλαμπροτάτης Γερουσίας, τῆ γνώμη καὶ συναίνεσει τῆς εὐγενεστάτης Νομοθετικῆς Συνελεύσεως τοῦ «Ἠνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων», κατὰ τὴν πρώτην ταύτην Σύνοδον τῆς Δωδεκάτης Βουλῆς, καὶ τῆ ἐπιδοκιμασίᾳ τῆς Αὐτοῦ Ἐξουσίας τοῦ Λόρδου στατίδος ANNAΣΗΣ, θεσπί-Μεγάλου Ἀρμοστοῦ τῆς Προζονται καὶ διατάσσονται τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρον 1.— Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 35 τῆς 20 Πράξεως τοῦ Ἡ' Κοινοβουλίου καὶ ἀντικαθίσταται μὲ τὸ ἐπόμενον:

«Τὸ Σῶμα τῶν Δικηγόρων καὶ τῶν Ὑποδικηγόρων θέλει ἕκαστον κατὰ διετίαν ἐκλέγει διὰ κρυπτῆς ψήφου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἕνα Πρόεδρον, ἕν Ἐπιτηρητικὸν Συμβούλιον συγκείμενον ἐκ 5 Μελῶν, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου. Ὅστις δικαιοματικῶς ἀποτελεῖ μέρος αὐτοῦ καὶ ἐν Πειθαρχικῶν Συμβούλιον συγκείμενον ἐκ 5 Μελῶν. Ἄτινα θέλουσιν ἐξασκεῖ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ μεταχειρίζεσθαι τὰ ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν, περὶ τῶν διαλαμβάνει τὸ 3ον ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου ὀρισθησόμενα μέσα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ΥΠΟΛΗΨΕΩΣ, ἢν ἡ τιμὴ καὶ τὰ συμ-

φέροντα τοῦ Σώματος ἀπαιτοῦσι. Ἐἴθις δέ, δὲν ὑπάρχει ἱκανὸς ἀριθμὸς Δικηγόρων, ἕκαστον τῶν διαληφθέντων Συμβουλίων, θέλουσιν ἀπαρτίζεσθαι ἐκ 3 Μελῶν.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναί, αἵτινες διὰ τῶν εἰρημένων Κανονισμῶν θέλουσι διαρισθῆ εἶναι ἡ Νομισία, ἡ Ἐπίπληξις τὸ Πρόστιμον καὶ ἡ Παῦσις. Ὅμως αἱ δύο τελευταῖαι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ ἄνευ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, οὐδὲ δύνανται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Δικαστικοῦ Ὄργανισμοῦ τασσόμενα ὄρια»

Ἄρθρον 2.— Καταργεῖται ἐπίσης τὸ ἄρθρον 36 τῆς 20 Πράξεως τοῦ Ἡ' Κοινοβουλίου καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἐκλογή τῶν νέων Προέδρων καὶ τῶν Ἐπιτηρητῶν καὶ Πειθαρχικῶν Συμβουλίων, θέλει γίνεσθαι συνετεία προσκλήσεως τοῦ πρώην Συμβουλίου, ὅπερ θέλει συγκαλεῖ τὸ Σῶμα ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Δικαστικοῦ Καταστήματος.

Ὁ νεώτερος δὲ τῶν Δικηγόρων ἢ τῶν Ὑποδικηγόρων θέλει ἐκπληροῖ καθήκοντα Γραμματέως».

Ἄρθρον 3.— Διαγράφεται ὡσαύτως τὸ ἄρθρον 38 τῆς αὐτῆς 20 Πράξεως τοῦ Ἡ' Κοινοβουλίου καὶ ἀντικαθίσταται με τὰ ἑξῆς:

«Τὰ Πειθαρχικὰ καὶ Ἐπιτηρητικὰ Συμβούλλια διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος τῶν

ΒΑΚΟΡΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑἸΘΥΣΙΟΥ

Η ΤΟΠΙΚΗ ΜΑΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ:

—Μετά την έξωση του "Οθωνος, συνήλθε η Β' Έλληνική συνέλευση και την 22αν 'Ιανουαρίου του 1863, εξέλεξε για βασιλιά μας τόν δευτερότοκο γιό της Βασιλίσσης Βικτωρίας της 'Αγγλίας.

—'Αλλ' η 'Αγγλία, που πηννιτάχρονα καταδασάνισε τούς 'Επιτανησίους, κατάλαβε πως ό πρίγκηπας της θα καταντούσε πιο μισητός στους 'Ελληνες κί από τόν 'Οθωνα και δέν έδέχθηκε τήν έκλογή του

Δικηγόρον και 'Υποδικηγόρον δύνανται να προτεινούν, ούς θέλουσιν έγκρίνει αναγκαίους κανονισμούς. Τσιαούτη πρότασις θέλει διαβιβάζεσθαι διά του Προέδρου τών Δικαστηρίων εις τόν 'Ανώτατον τής Δικαιοσύνης Συμβούλιον και ή 'Αρχή αυτή μετά τών παρατηρήσεών της, θέλει υποβάλλει αίτην εις τήν 'Εκλαμπροτάτην Γερουσίαν διά τας απόφασεις της».

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

—'Η πρώτη έκλογή προς έκτέλεσιν του παρόντος Νόμου θέλει γίνει κατά πρόσκλησιν του Προέδρου του ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ και έν έλλειψει αυτού υπό τόν Προέδρου τών Δικαστηρίων.

"Άρθρον 4.— 'Ο παρών Νόμος θέλει τυπωθή, δημοσιευθή και σταλή ώ τινι άνήκει διά τήν έκτέλεσιν.

Κερκίτσα ή 7) 19 Μαΐου 1862 'Εν τώ Τυπογραφείω τής Κυβερνήσεως.

ΣΗΜ. «Φανού»: Τό πολύτιμον και δυσεύρετο τούτο έντυπον εάν πρόκειται να μάς ζητηθή προς λόγον άν από 'Επιτανησιακόν Δικηγορικόν Σύλλογον ή δικηγόρον διατίθεται άντι δραχμών δύο χιλιάδων. Διά πάντα έτερον ένδιαφερόμενον ή τιμή του είναι δραχμές 3 χιλιάδες.

πρίγκηπος 'Αλφρέδου, ώς βασιληά τής 'Ελλάδας.

—Κατόπιν τούτου, ή Βουλή τών 'Ελλήνων τήν 18ην Μαρτίου 1863 αναγόρευσε βασιλέα τόν πρίγκηπα Γεώργιον τής Δανίας, δεκαοχτάχρονο γιό του βασιλέως τής Δανίας Χριστιανού.

—'Επί Βενετσιάνου προβλεπτή τής Κεφαλονιάς Δανιήλ Βέμβου κήκαν κατά τό 1591 πολλά πολύτιμα έγγραφα του αρχαιοφυλακείου τής νήσου.

—Τήν αναδιοργάνωση του όποιου όφείλουμε στον προβλεπτή Νικόλαον 'Ερίτσον (1632)

—'Ο Γεράσιμος Φωκάς — Γεωργακάτος μυήθηκε από τούς πρώτους στη Φιλική 'Εταιρία.

—Μαζύ δε με τόν αδελφό του τόν 'Αναστάση διάβασαν τρία πλοία κατά τήν 'Ελληνικήν 'Επανάσταση.

—Τόν Γεράσιμον Φωκάν Γεωργακάτον βρισκουμε κατόπιν να δοκρίνεται γιό τήν παλληκαριά του στις μάχες του Λάλα, τών Πατρών, Μεσολογγίου, Κερατοपुरγίου, Μαραθώνος, Νεοκάστρου και στην πολιορκία τής 'Αθήνας.

—Ξέρουμε δε πως πέθανε στη Θήβα τό 1829, με τό αξίωμα διοικητού του πυροβολικού.

—Μετά τή πτώση τής Κωνσταντινουπόλεως (1453) ή ευγενής τών Συνοδινών ή Συνοδινών οικογένεια κατόφυγε στο νησί μας.

—Κί' έγκαταστάθηκε στο χωριό τής Παλλικής στους Σουλλάρους.

—Μαζύ με τούς Συνοδινούς (όπως μάς βεβαιώνη ό ιστορικός μας Τσιτσέλης) ήλθαν στην Κεφαλονά από τό Βυζάντιον και οι οικογένειες Βρανά, Φωκά και Γερακάρη.

—'Απόγονοι τών Συνοδινών ήσαν οι διαπρέψαντες στην επαίσταση τής Πελοποννήσου του 1767 Στυλιανός και 'Αντώνιος, οι όποιοι κατόπιν μυήθηκαν στη Φιλική 'Εταιρία.

—Γένος τής ευγενούς και ηρωικής τών Συνοδινών οικογένειας είναι και ό φίλος Μητροπολίτης Ρόδου κ. Σπυρίδων, με τήν έξωση και παγκόσμια γνωστή δράση του, γιό

τήν 'Ενωση τών 'Εκκλησιών.

—'Όσο γιά τόν Σατιρικό ποιητή Παναγιώτη Συνοδινό, ήταν γιός του Κεφαλονίτη έβελοντή στη μάχη του Λάλα Σπύρου Συνοδινού και γεννήθηκε στην Πάτρα τό 1836.

—Φαίνεται ότι οι Βενετσιάνοι θα σύστησαν πρώτοι στη νήσο μας Νοσοκομείο.

—Γιατί άνευρίσκουμε τόν Κεφαλονίτην ιατροφιλόσοφον 'Αγγελον Τσουλάτη ώς: «διευθυντήν του Στρατιωτικού Νοσοκομείου τής νήσου».

—Γιά τόν όποιον ό ιστορικός μας προσθέτει ότι: «εύεργετικώτατα υπηρέτησε τούς συμπολίτας αυτού, κατά τήν κατά τό 1762 ένσκήψασαν έπιδημία τής όστρακιάς (σκαραλατίνας).

—Γιά τόν γιατρό 'Αγγελο Τσουλάτη, ένας άλλος ιστορικός μας αναγράφει ότι «έποιήσατο έρείνας και πειράματα επί ίαματικών βοτάνων...».

—Με πολλά δε από αυτά τά βότανα που ό Τσουλάτης ανακάλυψε στο νησί μας, έθεράπευε τήν αρθρίτιδα, τή ποδάγρα και τούς σπασμούς, έφασιοίζοντας και τή μέθοδο του μαγνήτη...!

—Τί όμως ήταν αυτή ή μέθεδος του μαγνήτη δέν υπάρχουν στοιχεία.

—'Αλλά δέν μπορούμε να παραδεχτούμε τόν Τσουλάτη γιά τσαρλατάνο, γιατί σπούδαξε τήν Ιατρική στο Πατάβιο τής 'Ιταλίας και εξέσκησε τήν έπιστήμη του και στο Λιβόρνο.

—'Όσο γιά τόν ιερό ναό τής Εύαγγελίστριας στη πρωτεύουσα τής Ρουμανίας τό Βουκουρέστι, άνηκε στην Κεφαλονίτικη οικογένεια Χαροκόπου.

—Διότι είναι αναμφισβήτητα διαπιστωμένο τό ότι, ό Παναγή Χαροκόπος που γεννήθηκε στο χωριό τής Πλαγιάς (1835) μετανάστευσε στη Ρουμανία, όπου γίνηκε μεγάλος γαιοκτήμονας.

—Στά 1899 συνέστησε στο Βουκουρέστι έδρυμα γιά να παντρέυη 10 φτωγά κορίτσια τό χρόνο και προσέφερε 300 χιλιάδες φράγκα γιά τήν άνεγερση και τήν εσωτερική μεγαλοπρεπή διακόσμηση του ρηθέντος ναού.

ΓΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ
ΑΡΧΙΜΟΣΙΑΧΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ
ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Πενήντα χρόνων πικάντικες αναμνήσεις ΟΠΟΥ ΓΕΛΑΔΟΚΟΥΔΟΥΝΑ ΕΚΕΙ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΒΟΛΟΙ

Ἡ καυμένη ἢ γρηὰ Τασία, ἔτσι τὴν ἔλεγαν στὴ γειτονιά κοντὰ στὸ Φουσατο, δὲν ἔκανε ἄλλη δουλειά, παρὰ μὲ τὸν πιπερόμυλο καὶ πότε - πότε μὲ τὸν καφέμυλο, νὰ ἀλέθῃ. Καθὶ σμένῃ ὄξου ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ γειτονομάγαζοῦ τῆς, κάθε βραδάκι, μαζευόντουσαν καὶ ἄλλες γειτόνισσες καὶ τὰ λέγανε. Θεοφοβούμενες ἦταν ὅλες τους καὶ πίστευαν στὸ Θεό, στοὺς Ἀγγέλους, στοὺς Ἁγίους μὰ καὶ στοὺς... διαβόλους. Μὰ περισσότερο θεοφοβούμενῃ ἢ γρηὰ Τασία, δὲν ἤθελε νὰ ἀκούσῃ γιὰ τὸν... ἔξω ἀπὸ ὄω. Παρ' ὅλες ὅμως τὶς προφύλαξες ποῦπερναν οἱ φιλενάδες τῆς στὴ κουβέντα τους, δὲν τὰ κατάφερναν μέχρι τὸ τέλος νὰ μὴ τὸν μελετήσουν. Καὶ τότε, ἄρχιζαν τὰ σταυροκεπήματα, τὰ «Μήστητί μου» καὶ τὰ ρεστά: Καὶ ἡ συζήτησι, καμμιὰ φορά, ἔπαιρνε κακὸ τέλος κι' ἀπὸ ἀθῶες... γυναίκοκουβέντες, ἐτέλειωνε μὲ ὄχι καὶ τόσο πολὺ καλὰ οἰκογενειακὰ ἄπλυτα γιὰ κάθε μιὰ ἀπὸ δαυτέες. Τοὺς τὰ ἔβγαζε ὅλα ὄξου ἢ γρηὰ Τασία. Δὲν τὴν γέλαγε τίποτα, γιὰτὶ ἤξερε μὲ τὸ νὶ καὶ μὲ τὸ σῆμα, ὅλα τὰ καθέκαστα... τῆς γειτονιάς!

Οἱ ἄλλες, θέλεις ἀπὸ ντροπὴ ἐπειδὴ τοὺς τὰ βγαζε ὄξου τ' ἄπλυτα, θέλεις ἐπειδὴ ἀπὸ ἠθικὴ ἀξιοπρέπεια, δὲν ἐπέτρεπαν στὸν ἑαυτὸ τους νὰ ἀκούγῃ τὰ «σόκι» λόγια τῆς Τασίας, ἀποφάσισαν νὰ μὴ ξαναπᾶνε νὰ ψωίσουν ἀπὸ τῆς Τασίας τὸ μικρομάγαζο. Μὰ οὐτὲ νὰ ξανακάνουν παρὰ τὰ βραδάκια, γιὰ νὰ τὰ... ποῦν. Κι' ἔτσι, ἡ Τασία, ἔμεινε χωρὶς πελατεία.

Καὶ ἡ Τασία, σὰν θεοφοβούμενῃ ποὺ ἦτανε ἄρχισε νὰ κἀν παρὰκλήσεις στὸν Θεό

καὶ στὴν Παναγία, γιὰ νὰ τῆς πέψουνε δουλειά! Μὰ τοῦ κάκου. Οἱ γειτόνισσές τῆς τῶχαν πάρει ἀπόφαση: Νὰ μὴ ξαναπατήσῃ καμμιὰ τους στὸ μαγαζὶ τῆς Τασίας...

Τὸ ζήτημα, σιγά - σιγά, τῶμαθαν καὶ σ' ἄλλες γειτονιές. Καὶ σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς γειτονιές, ἦτανε κάποια προοδευμένα νειάτα, ποὺ τὸ κάθε τί, τὸ ἐξέταζαν ἀπ' ὅλες τὶς πλευρές. Σκέφτηκαν, λοιπόν, νὰ πειράξουν τὴν Τασία. Καὶ μιὰ βραδυά, πούλειπε ἡ Τασία στὴν Ἐκκλησιὰ γιὰ τὴν Παράκληση, μῆχαν μὲ ἀντικλειδι στὸ μαγαζὶ τῆς, πέρασαν στὸ διπλὰνὸ δωμάτιο, ποὺ τὸ μεταχειριζόταν ἡ Τασία γιὰ ὕπνο, καὶ τῆς κρέμασαν κάτου ἀπὸ τὸ κρεβάτι, δύο μεγάλα κουδούνια ἀπ' αὐτὰ ποὺ βάζουν στὸ λαιμὸ τῶν γελαδιῶν.

Ἡ παράκληση ἐτελείωσε καὶ ἡ Τασία ἦρθε νὰ δειπνήσῃ καὶ νὰ κοιμηθῇ. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν τσιγγουνιά τῆς, δὲν ἄναβε ποτὲ καντῆλι στὸ εἰκονοστάσι. Σκοτάδι, λοιπόν, πῖσα τὸ δωμάτιο. Καὶ ἦτανε ὥρα 12 μ. μ. Κι' ἄρχισαν νὰ χτυπάνε τὰ γελαδοκούδουνα, ποὺ τᾶχαν μὲ σπάγγο οἱ... νεαροί.

Ξαφνιασμένη ἡ Τασία, σηκώνεται καὶ μὲ τὸ νυχτικὸ τῆς πετιέται ὄξου κι' ἄρχισε νὰ φωνάζῃ:

«Χριστιανοί! Χριστιανοί! Βε-ήθεια Χριστιανοί! Ἦρθαν οἱ διαβόλοι στὸ σπίτι μου!»

Ἐύπησε ἡ γειτονιά στὸ ποδάρι μὲ τὶς ἀγριοφωνάρες τῆς Τασίας. Μὰ ἡ Τασία φώναζε.

—Νὰ τοὺς! Μῆσα εἶναι οἱ διαβόλοι. Κάτου ἀπὸ τὸ κρεβάτι.

Πῆγε κι' ἓνας χωροφύλακας ποὺ φύλαγε σκοπὸς στὸ λιθό-

στρατο. Καὶ σὰν Ἀρχὴ ποὺ ἦτανε ἔκανε τὴν Ἀνάκριση.

—Τὶ συμβαίνει;

Καὶ ἡ Τασία, μὲ σταυρούς.

—Νά, ἐκεῖ! Κάτου ἀπὸ τὸ κρεβάτι.

—Τί πράμα εἶναι κάτου ἀπὸ τὸ κρεβάτι;

—Οἱ διαβόλοι!

Ὁ ἄνθρωπος, δὲν πίστευε καὶ πολὺ δὲν κάτι τέτοια. Ἄναψε, ὅμως, τὴ λάμπα τοῦ μαγαζιοῦ καὶ βρῆκε τὰ κουδούνια, ποὺ κρεμασμένα ὅπως ἦταν καὶ δεμένα, εἶχε ὁ σπάγγος συνέχεια ἀπὸ τὸ σπασμένο τζάμι τῆς κάμαρας, μέχρι ἔξω στὸ ἀπέναντι καντοῦνι. Καὶ δείχνοντας τὸ εὑρημά του στοὺς μαζεμένους, λέει:

—«Ὅπου γελαδοκούδουνα ἐκεῖ καὶ οἱ... διαβόλοι!».

Τὰ πειράγματα ἐξακολούθησαν γιὰ πολὺν καιρὸ μετὰ. Μὰ ἦρθε ὁ καιρὸς ποὺ ἡ Τασία «ἀπῆρνε πρὸς αἰώνιους μονάς» καὶ ἐσταμάτησαν λίγο. Οἱ πιὸ παλιοὶ ὅμως ἀπομᾶς, θὰ θυμούνται τὴ φάρσα τούτη.

M. K.

ΣΕ ΜΕΛΛΟΝΥΜΦΟ ΦΙΛΟ ΜΟΥ

Ἄν, φίλε μου, παντρεύεσαι δὲν εἶν' ἀπλῶς ἀτύχημα, εἶναι μεγάλη συμφορὰ καὶ τραγικὰ δυστύχημα!...

Φκιάσε λοιπόν τὰ μαῦρα σου νὰ βάλῃς σὰ γαμπρὸς καὶ γιὰ τὴν καταδίκη σου μὲ θάρρος τράβα ...μπρός!

ΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΓΟΥΣΣΙΟΥ

Κι' ἐγὼ θάλλω στὸ γάμο (σου) ἀφοῦμαι καλεσμένος, σὰν, πονεμένος φίλος σου καὶ λιάν... τεθλιμμένος.

ΟΠΩΣ ΚΥΛΑΕΙ Ο ΜΗΝΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

Στην παρούσα στήλη θα καταχωρούμε με χαρά μας κάθε σχήμα φίλου μας από τη ζωή και την κίνηση των παροικιών μας εξωτερικού και έσωσε ρικώς. Απαραίτητα ό αποστολευν πρέπει να είναι συνδρομητές μας, για να τον ξέρουμε και γα να έχουμε εμπιστοσύνη στο κείμενο τη φιλικής του ανταποκρίσεως. Πρώτος ό φίλος κ. "Αγγελος Α. Βουτσινάς από τη Θεσσαλονίκη μά γράφει χαριτωμένα κι' άπλά:

ΟΙ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΕΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Οί εδω Κεφαλονίτες γιορτάσαμε τον άγιο του νησιού μας μ' Έσπερινόν που έφαλλε μισή ντουζίνα Κλήρου. Κάσμος πολύς μαζεύτηκε και άρτον πήρανε όλοι.

Την άλλη μέρα γιορτάσαμε ακόμα πιό λαμπρά. Παύ ξαναμολούσαμε στην Έκκλησία κι' όλοι δεθηθήκαμε μπροστά τη Εικόνα του Αγίου Γεράσιμου, να μάς τα φέρη βολικά να Τον προσκυνήσουμε στη Θεία Μονή Του των Όμαλών. Στο τέλος έκλεισε ή γιορτή με τη Φιλαρμονική.

Τη Τρίτη μέρα γίνηκε συνεστίαση από πολλούς Κεφαλονίτες σε κοσμικό κέντρο της Θεσσαλονίκης, με καντάδες, κροσί, κουβέντα τραγούδι και έυορφα ποιήματα από την έδω... πηγή μας.

Με καμάρι μιλούσαμε στο περιβάλλον μας για τον «ΤΑ-ΝΟ» μας.

ΟΙ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Με λαμπρότητα έωρτάσθη ή μνήμη του Αγίου μας υπό της Κεφαλονίτικης παροικίας των Πατρών. Την παραμονή της εορτής έψαλλη Μ. Έσπερινός με άσπασκλασίας, καθ' όλην δε την νύκτα πλήρη πιστών προσειργόντο εις τον ναόν δια προσκύνημα. Την ήμέραν της μνήμης του Αγίου έτελεσθη Λειτουργία και μετ' αυτήν έλαβε χώρα συγκέντρωση των Κεφαλονιτών εις τό παρόν του ναού, κατά την όποιαν έπεκράτησε καθαρώς Κεφαλονίτικη άτμόσφαιρα.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΘΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΗ ΤΟΝ Ι. Ν. ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΕΙΣ ΛΗΘΟΥΡΙΟΝ

Ο Σεβασμιώτατος Ρόδου κ. Σπυριδών Συνοδινός, ώς καταγόμενος έκ της περιοχής Ληθουρίου, παρεκλήθη να παραστή και να άρχιερατεύη εις τά εγκαινία του νέου αντισεισμικού Ίερού Ναού Αγίου Χαράλαμπος εις Ληθούριον.

Με ιδιαίτερον συγκίνησιν ό σεβαστός Ίεράρχης απέδεχθη την προσγενομένη τιμήν και μόλις θα τελειώσουν οι άποπερατούμενοι έργασίαι θα άφίχθη εις Ληθούριον και θα εγκαινιάσση τον νέον ιστορικών ναόν του ιδιαίτερου προστάτου της Πάλλης Αγίου Χαράλαμπος.

Ο ΝΕΟΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Από της 13ης Οκτωβρίου άφίχθη και ανέλαβε καθήκοντα ύποδιοικητού στη Διοίκηση Χωρικής Κεφαλλονίας ό Μοιραρχος κ. Κωνσταντίνος Γιαννάτος, στον όποιον εύχόμεθα πάσαν έπιτυχίαν, και τό καλώ ήλθεν

ΕΛΑΒΑΜΕ :

Παναγή Λευκαδίτη Λυρική Συλλογή «Τα σκληρά σονέτα» Άθήνα 1964 σελίδες 20. Γεράσιμου Δ. Άντανάτου «Στά στρατόπεδα» (άπό τη Πύλο στο Λαζαρέτο 1939—1943) άφήγηση Άθήνα 1964.

Τη ποιητική Συλλογή του κ. Γεωργίου Ν. Άποστολάτου, με τον τίτλο τα «Τραγούδια της ζωής μου». Θεσ/νική 1964 — Σελίδες 40.

Ο ΕΠΟΜΕΝΟΣ «ΦΑΝΟΣ»

Πανηγυρικός Χριστουγεννιάτικος θα κυκλοφορήση στο τέλος του πρώτου δεκαημέρου του Δεκεμβρίου. Παρακαλούμε τους επιθυμούντας να μάς δώσουν διαφημίσεις κι' άλλα δημοσιεύματα να μάς ταχυδρομήσουν μέχρι τέλους Νοεμβρίου την ύλη τους.

Ο κ. ΒΙΝΙΕΡΗΣ

Κατά τας έφετεινάς άρχαιρεσίας του τοπικού ΚΤΕΛ επί 37 ψηφισάντων ό κ. Διονύσιος Βινιέρης έλαβε 21 ψήφους. Στόν έπαξίως έπαυκελεγιόντα κ. Βινιέρην διαβιβάζομεν τα πιό έγκάρδια συγχαρητήρια. Και ύποδεικνύομε τρεις άνάγκες του Σταθμού των πολιτισμένων μας ΚΤΕΛ Την άσφαλτόστρωση του πρό αύτου χώρου, την τοποθέτηση ενός άπαραίτητου ρολογιού, αλλά κι' ενός μεγαφώνου.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΑΤΡΟΥ

Με τον ζήλον, την άγάπην και την ευλάβειαν του αιδεσιματώτου κ. Δαμασκηνού Διαμαντάτου και την συμπαράστασιν φιλοδοθήσκων άνηγέρθη έκ θεμελιών ή Έκκλησία της Ίερας Μονής, Διόροφον Ήγουρμειον και εύπρεπίσθη ή γύρω περιοχή.

Γιατί όμως τό Κράτος που δέν προσέφερε τίποτα γι' αύτό τό ιστορικό μοναστήρι μας, δέν φκιάχνει τό δρόμο τουλάχιστον για να μπορούν να τό έπισκέπτωντα κι' οι δικοί μας κι' οι ξένοι τουρίστες;

Η ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ «ΤΑ ΝΕΑ»

Έκπροσωπούνται σ' όλόκληρον τό νομό μας από τον διαχειριστήν του «Φανού» κ. Χρήστον Βουνάν. Για δημοσιεύσεις εις «ΤΑ ΝΕΑ», έγγραφές έντός του νομού συνδρομητών, διαφημίσεις, κοινωνικά και δια πάν ότι άφορά την έφημερίδα, άπαπαθήτε: Χρήστον Βουνάν, Αγοστόλιον.

Εις «ΤΑ ΝΕΑ» ό ιδρυτής του «Φανού» συνεργάζεται αποκλειστικά μ' αντικειμενικότητα κι' όπως πάντοτε, με πολιτικην ουδετερότητα.

«ΤΑ ΝΕΑ» και ό «Φανός» έχουν κοινά Γραφεία της έδρας των εις τ' Αργυσόλι, επί της κεντρικής πλατείας Ιωάννου Μεταξά και παραπλεύρως του κινηματοθέατρου «ΡΕΞ».

ΚΑΘΕ ΦΙΛΟΣ συνδρομητής παρακαλείται θερμά όταν αλλάξει γραφείο ή κατοικία, να μάς γνωρίση τη νέα του διεύθυνση.